

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld, 30 kr., za jeden mesec 1 gld, 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Čez leto po katoliškem shodu.

Ta teden minulo je leto dnij, odkar so se razlegali po starem strelišči in po dvorani rokodelskih pomočnikov v Ljubljani ognjeviti govori prvakov novoustanovljene kranjske klerikalne stranke ter se je oficijelno proglasil boj zoper nas, ki se nazivljamo slovenske naprednjake. Leto toli strastnega, toli neveselega boja v lastnem taboru leži za nami danes, ko se spominjamo shoda, ki naj bi bil po nadejih njegovih prouzročiteljev postal trden mejni kamen nove dobe v skromni zgodovini skromnega naroda slovenskega.

Je-li so se obistinile te nadeje? Ne, niso se, tako smelo in veselega srca danes lahko vzklíkamo. Globoke brazde je sicer zarezal v zeleno naše narodno polje nekrščanski razkol, proklamiran na I. slov. kat. shodu, po tujem duhu in spirovanem, a trdnih tal niso pridobili mej nami tisti zaslepljeni razkolniki, ki zaman skušajo s katoliškim plaščem prikrivati svojo narodno nagoto. — Najboljši dokaz, da ne sodimo preoptimistično, nam je „Slovenčev“ članek v 199. št., posvečen spominu katoliškega shoda. Triumfoval bi rad organ našega preuzvišenega knezoškofa, a le tužne melodije izvabil je svojim strunam in toliko, da ni črno obrobil svojih reminiscencij! Kažoč na naše narodno napredovanje hoče dokazati potrebo svoje stranke. Pač čudni argumenti! Niti jednega dobrega sadu tistega semena, ki se je sejalo pred letom osorej po zemlji slovenski, nam ne ve pokazati in le to mora boleznim srcem konstatovati, da je prvo leto po katoliškem shodu prva slovenska rodbina prestopila v — razkolno pravoslavje. Pač žalostna in usodna bilancija, ko zveni sklicateljem nekatoliškega katoliškega shoda pri prvem računskem sklepu na ušesa ime: Podraga! Ipsi fecistis!

Levov duh prešinja narode — tako se tolažijo ti možje, kažoč — na Poljsko, Francijo, Belgijo in Špansko. Dal Bog, da bi bila to resnica in da bi Levov duh v istini prešinel tudi tiste Slo-

vence, ki v istem članku hladnokrvno trdé: „da je tisti boj, ki ga s cerkvijo in njenim namenom bijejo povsod že od Petrovih časov sem, razsajal tudi pri nas že preje, tembolj pa po shodu. V imenu narodnosti je nastopal, a vir mu je bila mrznja do cerkve in njenih pravic“. Sv. Oče nam bo izvestno odpustil, ako si prihranimo vsak odgovor na take halucinacije. Naj bi Njegov duh v resnici prešinel one, ki so slepi, še preje pa one, ki si slepenjem naroda hoté prislužiti — korarski kolar.

Ostala vsebina „Slovenčeve“ bilancije prvega leta po katoliškem shodu je paralela mej našim in škofovske stranke narodnim napredovanjem v tem letu. In tudi ta paralela je nevesela za pionirje katoliškega shoda. Sijajni negativni rezultat frivolnega hujskanja zoper vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda in s tem zoper družbo samo se sicer popolnoma prezira v tej bilanciji; to pa po vsej pravici, kajti preobupna bi bila, ako bi zabeležila še ta jasni in glasni plebiscit naroda slovenskega zoper katoliškega shoda najžalostnejšo emanacijo. Zatoraj piše „Slovenec“ sebi na rovaš le „Katoliški sklad“, nam pa — „Radogoj“. Nam je prav tako, saj je tudi dosedanja zgodovina mladega „Radogoja“ preznačilen dokaz, v katerem taboru je zavedno in razsodno slovenstvo navzlic — katoliškemu shodu. „Radogoj“ in „Katoliški sklad“! Na jedni strani sijajna manifestacija neprisiljene in uprav idejalne narodne požrtvovalnosti, na drugi pa siromašni rezultat skrajnega strankarskega pritiska. Na jedni strani blag naroden namen, čist in prozoren ko kristal, na drugi strani pa skrbno in bojzljivo prikrivanje pravega smotra dotičnega zaklada. Tudi tu torej odločitev ni mogla biti težka pravemu rodoljubu. — To pa boli voditelje razkolne stranke in zato vrgli so v spomin obletnice katoliškega shoda prvi kamen tudi v „Radogoj“. Izrecnega naglašanja verskih tendencij pogrešajo v pravilih oni, katerim je vernik le tisti, ki svojpot kriči „Gospod, Gospod!“ in „opravičen strah“ izrekajo, da ne bi postal „Radogoj“ ravno

največja opora „slovenskemu liberalstvu“. V tem so pravo pogodili. Velika opora bo zares „Radogoj“ temu, kar oni nazivljajo „slovensko liberalstvo“, a s tem tudi narodu slovenskemu, za to nam je porok ime moža, stoječega na čelu društva. Prazen trud je zategadelj tudi, da skuša „Slovenec“ v isti sapi sebi v korist in zoper nas obrniti krasni pozdrav preuzvišenega vladike Djakovskega „Radogoj“. Ta veliki dobrotnik naroda hrvatsko-slovenskega se ni izpodtikal nad vposlanimi mu društvenimi pravili in ne nad imenom začasnega predsednika in radostnim srcem je blagoslovil to velevažno novo narodno ustanovo. Čemu torej ne stori istotako tudi „Slovenec“ trdeč, da se identifikuje z blagimi besedami največjega Jugoslovana, čemu v istem hipu meče kamenje ne ustanovitelje „Radogoja“? Pošteno to ni, pač pa dokaz, da besede ne krijejo povsod mislij.

Narodno-napredna stranka sme zadovoljna biti s tem uspehom prvega leta usiljenega jej boja. V defenzivi je stala, ker boja ni želela in krepko, a brez strasti je odbijala napade na poštenje naših narodnih ustanov in društev. Velikih političnih pridobitev sicer nima zabeležiti, ker za to ni bilo prilike, a moralni uspeh bil je brezdvomno na njeni strani. To pričala nam je vsaka narodna slavnost. Vrste naših domačih reformatorjev in pejus se niso učvrstile, vsaj vrste zavednih bojnikov ne. Nerazsodna masa, ki jim je dosihdob vsled njihove naravne organizacije izročena na milost in nemilost, pa še nikdar ni odločevala zmage v zgodovini narodov. Nasprotno pa se javljajo znamenja, da se dani tudi že v vrstah naših sorojakov — terorizovanih in fanatizovanih po katoliškega shoda generalih in mi poznamo marsikakega slovenskega duhovnika, ki bi že danes raje na žrtvenik sv. Cirila in Metoda in „Radogoj“ položil svoj narodni dar, nego za skrivnostni „katoliški zaklad“ — ako bi smel. In tudi nekateri „Slovenčevi“ članki, ki niso pisani v uredništvu, so nam dokaz zato. Naj omenimo tu-le članke „Gorenjske planine v nevarnosti“, ki so

LISTEK.

Ivanka.

Slika iz življenja. — Spisal Lajoš.

Srečno sta živela stari Mrvar in njegova 18-letna hčerka Ivanka. On, oče je delal v bližnji tovarni, a ona je oskrbovala dom. Ljubil jo je kakor punčico v svojem očesu, bila je njegov ponos, njegova sreča. Skrbela je zanj, kakor mati za svoje ljubljeno dete, vsako željo brala mu je iz očíj. Pridno je gospodarila, varčno obračala trdo prisluženi denar in kljub mali dnevnini, katero je oče dobival, prihranila je marsikateri goldinarček. Oče je dejal: „Štedi Ivanka, to bo Tvoja dota,“ a ona je dejala: „Štediva oče, to bo za Vaše stare dni, jaz se itak nikdar ne omožim.“ Namuznil se je stari takim besedam in gladil s svojo žuljevo roko drobni obrazek Ivankin.

To so bili lepi dnevi obema. Mrvar je bil v svojih prostih urah vedno doma, hčerkinu družbu mu je bila najljubša. Pa tudi Ivanka ni pohajala, zapuščala je dom le tačas, kadar je imela kako opravilo v vasi ali v bližnjem mestu.

Na večer, kadar se je oče vrnil domov, pripravila mu je Ivanka pipo, sedla poleg njega ter šivaje poslušala očeta, ki je vedno pravil o svoji

rajnki ženi in njeni materi, o vojaških letih, o dogodkih v tovarni in dr. Slikala sta si bodočnost vsak po svoje: on je rekel, da kadar se Ivanka omoži, ležal bo za pečjo in pušil „če mi boš dala za tobak“ pristavil je budomušno. Ivanka pa je dejala, da bo kot stara devica šivala za druge in očetu pipo pripravljala „če bom znala“ vrnila je očetu opazko. — Lepi so bili ti dnevi, mirno jima je življenje teklo: tih sreča vladala je v mali hišici.

Tovarna, v kateri je Ivankin oče delal, je bila lastnina mladega, komaj 30letnega Pavla Holma. Bil je samec, a bogat in zato tudi spoštovan. Da je bil ubog, ne ozrl bi se nihče vanj, a bogastvo in sijaj pokrije marsikatero pego, pokrtil je tudi one g. Holma. Govorili so marsikaj o njem, a bolj tiho. Pravili so o zapeljanih ženah, o zapuščenih deklicah — pa Holm je bil bogat, razloga dovolj, da se o njegovih pregrehah molči. Nazivali so ga v občle „tovarnarja“. Postave je bil visoke, obraza lepega, poteze so bile uprav klasične. Lepoto njegovega obraza motile so le njegove svitle temne oči, ki so izraževale vse, le dobrote ne. Ako je resnično, da je oko ogledalo srca, potem so v tovarnarjevem srci razsajale hude strasti, črne, kakor barva njegovih očíj. Pred pogledom teh očíj so se tresli delavci, pred njim se skrivale čednostne žene, pred njim se s grozila nedolžna dekleta. — Tovarnarja je mučila tudi druga strast, ki pri mladih ljudeh sicer ni na-

vadna — skopost. Kljubu svojemu velikemu bogastvu, težil je po večjem uvažujoč pregovor: „Denar je sveta vladar“. Čislal je denar nad vse, a le kot sredstvo, ki nam donaja raznega užitka. — Z Mrvarjem si nista bila posebno dobra, stari je bil preveč odkrit, svojega mnenja ni skrival, povedal je tovarnarju marsikatero grenko, ker je slednji svoje delavce preveč stiskal. Holm bi bil Mrvarja že odslovil, a storil ni tega deloma radi tega, ker je bil Mrvar dober delavec in deloma radi tega ne, ker se je bal, da bi za Mrvarjem šli tudi drugi delavci.

* * *

V slabem vremenu ni hodil Mrvar domu h kosilu, pošiljala mu ga je Ivanka po kacem otroku, ali pa tudi sama nesla, če ni imela ravno družega nujnega opravila.

Nekoč Ivanka ne more dobiti nikogar, ki bi očetu nesel kosilo: deževalo je curkoma, zato tudi nihče ni hotel na pot, primorana je bila toraj to sama storiti. Prišedši na tovarniško dvorišče jo ogleda Holm.

„Čegavo si lepo dete?“ vpraša jo prijazno, motrivši nje vitko postavo.

„Lepa nisem, dete pa sem Mrvarjevo“ odreže se Ivanka.

„No, no, ne bodi tako osorna“, de pomirljivo tovarnar.

pisani res v goreči skrbi za blagor naroda in ki sklepajo s pozivom k spravi, segajočim do srca. A take besede so v nasprotnem taboru žalibog še glas vpijočega v puščavi in vodstvo stranke še vedno kuje novo orožje zoper nas, ki si hočemo ohraniti svojo narodno nezavisnost na desno in na levo. Boja tedaj še ne bo konca. Kdo bo ko- nečno zmagal? . . . Bog in narod!

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VIII. velika skupščina

dné 26. julija 1893 v Sežani na Krasu.

(Oficijelno poročilo družbinega odbora.)

XIX.

Dr. Dinko Vitezé želi, da bi naša in istrska družba sv. Cirila in Metoda stopili v tesnejšo zvezo za pospeševanje slovenskega in hrvatskega šolstva po Istri. A o tem naj vodstvo potrebno ukrene. — Zastopnik M. Mandić priporoča, da bi vodstvo čem prej mogoče osnovalo v Trstu še jednorazrednico in sicer v Rocolu, kjer je najbolj potrebna.

Prvomestnik pripomni, da se bode vodstvo oziralo na te nasvete.

Stoé potem spregovori:

Častiti skupščinarji! Predno končamo, drznem se Vas vprašati: ali me pooblastite, čast. Slovenke in Slovenci, zbrani tu iz vseh pokrajin naše govorice — da sedaj koj po končani veliki skupščini izreče vodstvo potom tukajšnjega c. kr. okrajnega glavarstva VIII. velike skupščine v Sežani globoko udanost, zvestobo in pokorščino Nj. Veličanstvu, presvetlemu cesarju? (Skupščinarji vstanejo ter s Živio in Slava-klici na presvetlega cesarja odobrijo nasvet prvomestnikov.)

K sklepu se prvomestnik zahvaljuje v prvi vrsti ženski Sežanski podružnici imenoma prvomestnici, preblag. gospej deželnega poslanca Mariji Maborčičevi na vsem prijaznem trudu glede priprav za veliko skupščino in čast. domači duhovščini za preskrbitev božje službe; zahvalo izreka vsem navzočim zborovalkam in zborovalcem; vsem čast. delegatom posamičnih podružnic; vsem podružnicam za požrtvovalnost preteklega upravnega leta; pa tudi brezizjemno vsakemu, ki je pokazal kakeršnim činom že koli čuteče srce za našo družbo ter ozaanja, da je VIII. velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani zaključena. (Živoklici prvomestniku.)

Takoj po sklepu zborovanja poda se deputacija: prvomestnik direktor T. Zupan, podpredsednik deželni poslanec Luka Svetec in družbini nadzornik profesor dr. Ivan Svetina k Sežanskemu g. c. kr. okrajnemu glavarju Simzigu, da izvrši zgornji nalog. Gosp. glavar je deputacijo prijazno v sprejel ter izrazil svoje veselje na tej lojalni manifestaciji, o kateri hoče takoj poročati na višje mesto. O tem spričuje nastopni čestitni dopis:

Št. 170/P.

Čast. predsedništvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

V smislu odloka visokega namestniškega predsedništva z dné 6. avgusta t. l., št. 1436, počastim

se naznaniti častitemu predsedništvu, da je Njegovo Veličanstvo, vsled odloka njega ekscelence gospoda ministra za notranje zadeve z dné 2. avgusta t. l., št. 2694/M. J., blagovolilo naročiti, da se predsto- ništvu družbe sv. Cirila in Metoda za izjavo uda- nosti in lojalnosti — poklonjeno o priliki občnega zbora v Sežani dné 26. julija t. l. Njegovemu c. in kr. apostolskemul Veličanstvu — Najvišjo zahvalo na- znani.

Sežana 8. avgusta 1893. Simzig,
c. kr. okrajni glavar.

IX. Dozdanjemu duševnemu delu sledilo je pri- merno vedrilo. Za skupni obed so bile dolge mize pripravljene na istem vrtu pod senčnatimi brajdami, da smo se spominjali i primorskega slavca resničnih besed:

Pod trto bivam zdaj
V duželi rajskomil . .

Tako številne družbe pač še niso sprejele v svojo senco te zelene trte. Od jedne strani zre na goste podoba cesarjeva, od druge Vodnikova. Točna postrežba, ubrani glasovi Postojinske godbe, navdu- šene domače pesni Sežanskega mešanega zbora in Ljubljanskega kvarteta so zadovoljili udeležence, da so se — akopram zbrani od vseh vetrov — čutili tako domače — res kot bratje in sestre. Prvo- mestnik T. Zupan spregovori naslednjo zdravico:

Častita družba! „Viribus unitis — z združeno močjo!“ — V srce sega podoba matere iz ljudstva, ko uči dvigati svojo deco roké do vseusmiljenega Vladarja v nebo. Z združeno močjo kličejo mati in deca nad sé Božjega blagoslova. Združeni prošnji ne bodo odrekla uslišanja nebesa: „Zakaj, kjer sta dva ali kjer so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi“ (Mat. 18, 20.) uči sv. be- seda. Mogočen je vtis, ko se zberejo učenjaki v moder zbor tebtat onih nebeških močij, ki so v stanju pretresti svétovni drób. Česar bi jeden mo- drecev ne bil, to bo pač proučil ta sijajni zbor móž kraljevega duha — „viribus unitis“. Častiti! ko vi- dimo, da sveta vera isto tako, kot živeaje v svetu slavi načelo „viribus unitis — zjedinjenimi močmi“, nam je pač jasno: zakaj, da se klanja temu več- nemu pravilu najvišji naš gospodar, mogočne Avstrije vladar. Častiti! ali ne bode Avstrije nájsijajnejši iz- glédnik bodril tudi nas, da še mi v svojih plemen- itih družbinih nazorih zjedinimo moči? — Vele- častitemu uzórniku združenih močij toraj, onemu, ki ga bo povestnica prištevala največjim vladarjem, kar jih je bilo; onemu, ki ga bo zgodovina pripisala najblažim srcem, kar jih je bilo; njemu, čegar slav- nemu imenu Fran Josip bo do konca človeških zgodeb vzporejena stala tudi deviza „viribus unitis — združeno močjo“ ljubljene Avstrije vzvišenemu vladarju Franu Josipu „viribus unitis — z našim združenim vzklikom“ trikratna Slava!

Gosti vstanejo že mej govorom ter z živah- nimi, navdušenimi Slava-klici na cesarja priglašu- jejo napitnici. Godba igra cesarsko pesem, katero mnogi počó.

Mnogi drugi skupščinarji so še napivali, kakor je pri takih prilikah običajno. Vsi nagovori so bili

aprejeti z burnim odobravanjem, vsi so povdarjali složno delovanje v blaginjo milega naroda.

Omenjati je še, da je komaj desetletna učenka sirota Franica Šelovin prav spodbudno deklamovala divno Gregorčičevo pesen: „Blagovestnikoma“. Go- spica Mici Maborčičeva pa je poleg tega, da je v imenu Sežanske ženske podružnice iz- ročila sto goldinarjev pokroviteljine, mej skupščinškimi gosti zdaj nabrala za družbo 145 glđ. — Zastopnice St. Jakobsko-Trnovske ženske podružnice iz Ljubljane pa so pri tej priliki tudi izročile za prodane trobojne trakove 27.92 glđ.

(Sedaj sledé brzojavni pozdravi skupščini, ka- tere je pa naš list že objavil v posebnem poročilu našega poročevalca. Uredništvo.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. septembra.

Mladočeško gibanje na Moravi.

Mladočeška stranka se na Moravi tako hitro množi, da bo pokornim Taaffeovim lakajem, ki za- stopajo sedaj češke Moravane, kmalu odklenkalo. Te dni doživel je vodja moravsko-čeških poslancev, dvorni svetnik Meznik, čuten poraz v Mezeriču. — Meznik se sicer kolikor mogoče ogiba svojih volilcev, to pot pa, ko ga je najzavejše društvo njegovega volilnega okraja izrecno povabilo, se ni mogel od- tegniti. Shod je bil številno obiskan. Ko je dvorni svetnik vstal in začel govoriti, zagrmeli so v dvo- rani urnebesni klici „Hanba hofrathům“, „Ven ž njim“, „Mi ga nečemo poslušati“. Ropot in šum trajal je dolgo časa, naposled so se predsednik shoda in zborovalci domenili, naj se glasuje, ali hoče zbor poslušati poročilo poslančev, ali ne. Zborovalci so z velikansko večino odklonili Meznikovo poročilo in ta je moral — ko je vladni zastopnik shod raz- pustil — zapustiti krvavo osramočen dvorano, sprem- ljan od prijaznih klicev, kakor „Hanba mu“, „Iz- dajalec“ itd. itd.

Nemška vzdihovanja.

Nemška Kasandra, levičarski baron Dumrei- cher, je jeden najbolj zagriženih pangermanov, kar jih premorejo liberalci Pleuerjevega kroja. Vsako leto se oglasi nekolikokrat in toži, da propada nemštvo v naši državi, da Nemci ne storé dovolj za ohranitev svoje narodnosti, da slovanstvo preplavlja nemški svet in kar je več takih tožba. Pred krat- kim se je zopet oglašil, in sicer na način, kateri je prav karakterističen za bivšega c. kr. uradnika v naučnem ministerstvu. Očita namreč Nemcem v rajhu, da so z pustili in izdali svoje rojake v Avstriji, da je bila ustanovitev Nemčije brez Avstrije ne- srečna za avstrijske Nemce, da so s tem — poetiško rečeno — podali Nemci v rajhu avstrijskim Nem- cem roko v slovo itd. H koncu roti Dumreicher svoje rojake, naj prenesejo politiški boj na gospo- darsko polje. — Ali ni to preznačilno, da je človek s takimi nazori dolgo let uplival na naše šolstvo?! — V „Münchener Allg. Ztg.“ čitali smo te dai članek o propadanju nemštva v slovenskih krajih, zlasti na Koroškem in Štajerskem. Pisatelj govori resnico, kar se dostaje propadanja nemštva, moti se pa, če misli, da so bili slovenski kraji kdaj nemški. Bili so pač v oblasti Nemcev, ali to je bila krivična posest.

➤ Dalje v prilogi. ➤

„Kakoršno vprašanje takov odgovor“, odvrne Ivanka ter udari s prosto roko po tovarnarjevi, ki se je bližala njenemu licu.

„Bravo, ti znaš, druge niso take.“

„Druge so druge, jaz sem pa jaz in vsakemu dam, kar mu gre“, rekši te besede se Ivanka brzo obrne ter hitrih korakov odide.

Dolgo je gledal tovarnar za njo, slednjič se zamišljen poda v pisarno, mrmrajoč mej zobmi: „Pikant, superb“.

II

Za tem dogodkom nagovoril je tovarnar še šestokrat Ivanko, a govoril je drugače, nego prvi- krat. Popraševal jo je o njenem gospodinjstvu, očetu, o materi, sploh o vsem, le da bi zbrisal prvi ne- prijetni spomin ter si pridobil njeno zaupanje. Po- srečilo se mu je: verjela je njegovim besedam, da jo ljubi, verjela njegovim obljubam, da jo vzame. In zakaj bi mu ne verjela? Govoril je tako sladko, tako prepričevalno, tožil, kako krivično ga svet sodi; gotovo bi tega ne storil, da je kaj resničnega na tem, česar ga svet dolži. O gotovo ne — molčal bi — molčal, ne zinil bi besede o tem. Gotovo ni res, kar ljudje govore, le zavidni so mu, ker je bogat, in zato ga obrekujejo; o, ljudje so hudobni. — Tako je sodila, tako se opravičevala — zaslep- ljena Ivanka.

Oče Mrvar o vsem tem niti sanjal ni. Govo-

ril so pač nekateri, šepetali si razno v uho, a to le za njegovim hrbtom, v obraz mu nihče ni kaj povedal. In Ivanka? Tudi ona je molčala, vsaj jo je bil Pavel tako lepo prosil, naj molči, naj nikomur ničesar ne pove, tudi očetu ne, in če jo oče vpraša, kam da zvečer hodi, naj reče, da v vas po to in ono. Ubogala je Ivanka, molčala in dejala, da gre po to in ono.

* * *

Minulo je nekaj mesecev. Tovarnar je sedel v svoji pisarni, a pisal ni. Glavo je imel podprto, zrl pred se ter govoril sam s seboj. „Končati moram, deklica postaja sitna. Kaj je res tako neumna, da misli postati moja žena? Ha, ha! Jaz bogati Holm — in ona, hči mojega delavca. Kakšna bedarija, kakšna domišljija!“ — Ni se mogel načuditi taki misli.

Zdajci nekdo na lahko na okno potrka.

Holm skoči brzo po konci, odpre okno ter vpraša:

„Kdo je?“

„Jaz.“

„Pridi notri.“

In prišla je notri Ivanka — veselje in ponos starega Mrvarja.

„Po kaj si prišla?“ ogovori jo s čmernim gla- som Holm. „Vsaj sem Ti dejal, da odpotujem, da me ne bo doma.“

„Pa vender si, Pavel. Šta sem mimo ter videla luč v pisarni; moja slutnja me ni varala: doma si.“

„Pa kaj hočeš.“

„Pred meseci nisi tako govoril.“

„Jaz nimam časa, pojdi domov.“

„Nimaš časa?“ zakliče Ivanka, „Pavel, ti me več ne ljubiš.“

„Sedaj je čas, da končam to komedijo,“ šepeta tovarnar, a glasno pristavi: „Ivanka, ti se motiš, jaz Te še vedno ljubim.“

„Pa zakaj me odganjaš?“

„Imej pamet, daj si dopovedati.“

„Pavel, Ti si drugačen, kakor kedaj, Ti, Ti — se — me — hočeš — znebiti.“ Jec- ljaje govorila je zadnje besede.

„Ne le . . pobotati se hočem.“

„Kaj pobotati!“ Obupno ga je gledala.

„Da, najboljšje je“ de mrzlo tovarnar.

„Ali so to Tvoje obljube? Ali ne veš, kaj si mi prisegal, da postanem Tvoja žena?“ Zgrudila se je na tla.

„Končaj Tvojo jeremijado — moja žena ne moreš nikdar postati“ odgovori neusmiljeno Holm. „Najboljšje je“ pristavi hladno, „da se mirnim potom pobotava in kot prijatelja ločiva.“

„Pavel, imej usmiljenje!“ kleče molela je roki proti zapeljivcu. „Pavel, ne zavrzi me, reši mojo čast. Imej usmiljenje s sivo glavo mojega očeta.“

Vnanje države.

Libavski vojni pristan.

Govorec o pomenu vojnega pristana v Libavi pravi „Svēt“: Švedi, poraženi po carju Petru Velikem, niso od tedaj več nevarni sovražniki ruski državi in kadar se govori o sovražnikih Rusije, se omenjajo Švedje le historično. Švedska more k večjemu igrati ulogo slabega pomočnika neprijatelja Rusije, glavni sovražnik tabori južneje. Rusija se je izdatno ojačila. Libavski vojni pristan ni samo velikega pomena za rusko mornarico, ampak poslednji del oklopja, s katerim je zavarovana ruska država. „Praviteljstvenni Věstnik“ stavlja v paralelo sibirsko železnico in Libavski pristan ter povdarja njiju pomen za državo, posebno naglašujoč, da sta sedaj najiztočnejša in najzapadnejša meja popolnoma zavarovani. — Nemci ne taje pomena Libavskega pristana in da jih jezi ta ustanovitev, se vidi iz pisanja njihovih listov. Posebno jih bole, da je imel kroznik, na katerem je duhovščina carju ponudila kruh in sol, ta-le napis: „S pomočjo silne Tvoje roke, o veliki vladar naš, dospelo bode slovanstvo k polni sili in moči!“

Clémenceau v boju za mandat.

Volilna agitacija v Draguignanu, kjer se bori Clémenceau za mandat, priklopela je do viška in prestopila meje dopustnosti. Reči se sme, da je postala divja, ako je vse to res, kar javljajo posamični listi. „Justice“, list, kateri je Clémenceau ustanovil in kateri mu je na razpolaganje — ki torej v stvarih, tičočih se ustanovitelja, ni vedno zanesljiv — javlja, da so najeti agitatorji vpadli voz, v katerem se je vozil Clémenceau iz Bagnolsa, ter ga bombardirali s kamni. Clémenceau in njegov tajnik sta se baje komaj rešila. — „Gaulois“, s katerim razpolaga Jourdan, protikandidat Clémenceaurov, javlja zopet, da so neznani lopovi naložili čez cesto debele blode, da bi se Jourdanov voz zvrnil in le kočijaževi previdnosti gre hvale, da se ni primerila kaka nesreča. Če tudi te vesti niso doslovno istinite, vendar osvetljujejo srditost volilnega boja.

Dopisi.

Iz Chicaga, 15. avgusta. [Izv. dop.] (Slovanski dan.) Velikansko mesto Chicago je zbirališče raznovrstnih narodov, katerih vsak je hotel sedaj o priliki svetovne razstave pokazati svojo številnost in svojo veljavo v javnem in v socialnem življenju. V to svrhu priredili so razni narodi, Irci, Švedi, Nemci itd. slovesne obhode po mestu ter vkupno obiskali razstavo, priredivši tam koncerte in zabave. Ker se je imenovanim narodom njihov „dan“ jako dobro posrečil, jeli so tudi tukaj bivajoči avstrijski Nemci snovati tak obhod. Računali so seveda na nas Slovane, v prvi vrsti na tukajšnje Čehi, misleč, da jim bomo tudi to pot služili za stafažo. Čehi so takoj odklonili to idejo — že iz ozirov na pristransko postopanje avstrijskega razstavnega komisarja, renegata Palitscheka — in ostali Slovani smo se jim pridružili. Naj avstrijski Nemci prirede kar hočejo, mi smo jih že iz stare domovine tako do grla siti, da jih še videti ne maramo, kamoli, da bi z njimi sodelovali. Čehi, energični in odločni, kakor so, jeli so koj uvaževati, kako bi kazalo paralizovati nemški „avstrijski dan“

„Kaj če meni oni stavec.“

„Pavel vse, vse storim, kar koli zahtevaš, le reši me.“

Pa Holm se ni dal omeščati.

Šla je Ivanka ter čez nekaj tednov povila sinka.

III.

To so bili hudi časi, britki dnevi za starega Mrvarja. V tovarno ni šel več. Čepel je doma ter nemo zrl v tla. A nek večer vstane, gre v kuhinjo, vtakne nekaj v žep ter odide.

Tovarnar je sedel zopet v pisarni: delal je račune. Zamišljen v svoje delo ni opazil, da so se vrata tihoma odprla, čul ni stopinj visoke postave, ki se je bližala njegovemu stolu.

„Zapeljivec moje hčere, tat moje sreče, to ti je plačilo.“ V svitu plamteče sveče zabliskal je nož ter se zasadi tovarnarju globoko v prsi; z glasnim krikom se zgrudi Holm na tla.

Kakor bog maščevanja gledal je — Mrvar na svojo žrtev, gledal globoko rano, iz katere je brizgala kri ter oškropila i njega. „Dovelj ti je“, siknil je mej zobmi, „odslej ne boš več deklet zapeljeval.“

Zdajci začuje bližajoče se korake, zbudi se iz svojih maščevalnih mislij, gleda, kje bi utekel. Brzo skoči k oknu, odpre ga ter plane na prosto, a bilo je prepozno: prišlec — tovarnarjev sluga je spoznal morilca ter glasno kričec klical na pomoč.

Mej tem pa je Mrvar bežal čez trn in strn

in poznavajoč svoje sile, so ukrenili, prirediti poseben „češki dan“ ter povabili na sodelovanje vse tukajšnje rojake ter vse Slovane in vsi smo se povabilu radostno odzvali.

Slavnostni češki dan povzdignilo je še izdatno to, da se je priredil v nekaki zvezi z obiskovalci iz drugih krajev, ki so prišli razstavo ogledat.

Dne 10. avgusta proti večeru vrelo je vse na ulico, pozdravljat došle češke goste. Toliko ljudstva menda še ni bilo videti v „češkem predmestju“ — tako se imenuje Avenue Ashland in 18. ulica — vsaj jaz ga še nisem videl prej, kakor ravno v ta dan. Reči smem, da ni bilo češkega doma, raz katerega ne bi bile vihrale zastave in zastavice. Tudi Slovenci so se to pot lepo izkazali, kajti opazil sem več slovenskih trobojnic vihrti raz slovenska bivališča. Razun tega pa sta bila posebnega pomena dva slavoloka, izmej katerih so jednega zgradili „češki svobodomišljeni“ (tako se tu nazivajo) pri njihovi „ameriško svobodni šoli“, drugega pa češki katoliki, ter ju prav ukusno okrasili s primernimi napisi, češkim grbom in zastavami v narodnih barvah. — Tu naj omenim, da se tukajšnji Čehi dele v dve glavni stranki, v stroge katolike in svobodomiselnih naprednjake, kateri imajo tudi vsak po svojih načelih osnovana društva. Navzlic vsem nasprotstvom pa postopajo vedno složno, kadar drvi tuj sovražnik na nje, ali kadar gre za stvar, ki je „češkega“ pomena. Pri vas doma je menda drugače! — Več čeških društev s Sokoli in Sokolicami na čelu v društvenih opravah in z godbami je šlo došlim gostom do prvega slavoloka naproti in jih pozdravilo navdušeno z „Na zdar“ klici. Tu si lahko opazil, da se tudi češki nežni spol svoje narodnosti zaveda, ker tudi on je izražal srčne svoje občutke ljubim došlecem. Ko so se gostje vozili v krasno nakičenih ekvipažah po ulicah, v katerih stanujejo samo Čehi, ni jih narod samo navdušeno pozdravljaj, marveč vrel je kar k njim ter jim bratski stiskal roke.

Prava slavnost, „češki dan“, se je vršil še le v soboto, 12. avgusta. Tako impozantnega obhoda ni tukaj doslej priredil še noben narod. Ob določeni uri zbrali so se udeležniki v češkem predmestju v društvenih ali slavnostnih oblekah, dame v krasnih toiletah. Razvrstili smo se v devet skupin ter odkorakali po najlepših ulicah k razstavi. Na ulicah je bilo na stotisoče ljudi. Preveč bi bilo, popisati ves sprevod, a da si morejo bralci napraviti primerno sliko o njem, naj povem, da se ga je udeležilo okoli 25.000 oseb s 130 zastavami in 23 godbami. Alegoričnih voz je bilo 27, slovanske dame pa so se vozile v 357 elegantnih kočijah. V deveti skupini korakali smo Slovenci, dve hrvaški in dve slovaški društvi in Srbi ter Črnogorci. Ti so bili v prekrasnih narodnih nošah, katere so obujale splošno občudovanje, mnogi mej njimi so bili na konjih. Pred nami je korakala godba, sviraje slovanske komade. Ni nas bilo mnogo, a povsod so nas Slovani presrečno pozdravljali, pokazali smo, da smo in se čutimo Slovane! — Naj-

proti svojemu domu. Truden, opehan, s krvjo oblit prisopihal je domov.

Stopil je k postelji svoje hčere, ki je mirno spala. „Ivanka, hči, zbudi se. Glej, pred tabo stoji tvoj oče — kot morilec“, dejal je z votlim glasom ter gledal divje okoli sebe.

„Oče,“ zavpije hči zbudivši se iz spanja, „oče, kaj ste storili?“

„Kaj sem storil? Kaznil sem onega, ki mi je ukradl najdražje na svetu, — zasadi sem mu nož v pregrešno srce. Čez malo trenutkov bom jetnik, in tega si kriva ti, moja . . . hči.“ Jok ga je posilil, debele solze so mu kapale iz očij. „Proklet naj bo oni, ki mi je zdrobil arečo“, pristavil je divje „prokleta bodi . . .“, dalje ni mogel; na pragu stali so orožniki.

„V imenu postave, Mrvar, ste naš jetnik.“ Branil se ni, ko mu so nadevali verigo, branil se ni, ko so ga potisnili skozi vrata, pogledal je še jedenkrat na svojo hčer, a ta ni videla očetovega žalostnega, očitajočega pogleda: omedlela brez zavesti, blede ko smrt ležala je na beli postelji.

Mrvarja so odpeljali v ječo. Priznal je vse, tajil ničesar. Povedal je, kako lepo sta z Ivanko živela, kako mirno jima je teklo življenje, kakšna sreča je bivala v malem domu, dokler — in tu so se začele Mrvarju rositi oči, rosile se so i one poslušalcev. Imeli so gospodje sodniki usmiljenje: prisodili so mu le nekaj let težke ječe, ker je pre-

večjo pozornost obračali so gledalci na alegorične vozove, ki so bili jako ukusno narejeni ter so predstavljali prizore iz češke zgodovine in iz slovanskega narodnega življenja. Posebno krasne so bile skupine: „Libušin dvor“, „Ustanovitev Praškega vseučilišča“ ter „Svatopluk in njegovi sinovi“ a najbolj pomenljiva je bila piramida s primernimi napisi — žal, da jih ni moči natisniti — na kateri so vsele železnerige in okovi! Kakor rečeno, pomikal se je sprevod po najlepših ulicah Chikaških k razstavi. 2 uri 45 minut potem, ko je g. Kadlec, vodja sprevoda, stopil na razstavišče, prišli so tje zadnji udeležniki sprevoda! — Opoludne, ko smo bili vsi zbrani v veliki dvorani, začel se je slavnostni koncert. Začetek so naznanjali gromoviti klici „Na zdar Dvořák!“ Antonin Dvořák, jeden prvih glasbenikov sveta, stopil je na vzvišeno mesto dirigentovo, a ko je prijel za taktirko, nastala je grobna tišina, dasi je bilo nad 50.000 ljudi navzočnih. Pod njegovim vodstvom igral je orkester tri skladbe njegove, G-dur simfonijo, drugo serijo slovanskih plesov in ouverturo k „Moj dom“. Ko je odstopil, zaorili so zopet urnebesni Slava in Na zdar klici, dokler ni viharno pozdravljen nastopil slavnostni govornik gospod Jonaš, namestnik guvernerjev v državi Wisconsin. Govoril je o nalogah v Ameriki živčih Slovanov in poudarjal, da moramo tudi tu z vsemi močmi delovati na ohranitev svoje narodnosti in v podporo rojakov v domovini. Pripravljani smo sicer žrtvovati novi domovini kri in imetje, a stare domovine ne smemo in nečemo pozabiti. — Po končanem govoru nastopil je velikanski mešan zbor in zapel več slovanskih pesem, potem pa smo šli v Arenu, kjer so Sokoli telovadili tako dovršeno, da so jim tudi hladni Yankeeji živahno ploskali. — Zvečer je razstavna komisija priredila Slovanom na čast prekrasen umetelni ogenj, s katerim se je zaključil slovanski dan. — Ni moj namen, govoriti o pomenu tega dneva in prirejene slavnosti, le toliko naj rečem, da je ta slavnost imponirala rojenim Američanom in da sedaj govore s spoštovanjem o Slovanih!

Iz Novega Mesta, 29. avgusta. [Izv. dop.] („Slovenčeva aritmetika in naš volilni shod.“) Dolgo že se nismo tako srčno smijali, kakor danes, čitajoč notico „Slovenčeva“ o Novomeškem volilnem shodu. Mari je ta shod in sijajni uspeh njegov zares tako zmešal izvestno gospodo, da niti šteti več ne zna? Oni dan so s fingiranim navdušenjem popisovali po njih aranžirani Novomeški shod, ter v visoko donečih frazah zakrivali evidentni njegov fiasco in kar multiplicirali število prisotnega občinstva, danes pa, govoreč o pomenljivem političnem sestanku Šukljejevih volilcev, si drugače ne vedo pomagati, nego da neusmiljeno divdirajo Novomeške vrste, katere so se udeležile znamenitega večera 26. avgusta! Čemu tako malenkosten boj?

„Torej le kaci 80 mož je bilo na Brunerjevem vrtu, mej njimi komaj 6—10 meščanov,

stopil postavo, ker je kaznil zapeljivca svoje hčere, uničitelja svoje sreče in ni čakal, da sodnija po svoji modrosti razsodi, koliko ima Holm plačevati — na mesec, 5 ali več goldinarjev, ker je uničil dvoje življenje. O imeli so usmiljenje . . .

Ko so Mrvarja odpeljali, zbudila se je Ivanka čez nekaj ur iz svoje omotice, a dogodki so ji zmedli razum, — zblaznela je. Vzela je iz zibel svoje dete ter kričec: „Beživa moj angelček, žandarji gredo“, bežala v temno noč.

Šele drugi dan so jo našli ljudjepri bližnjem potoku, sedela je sključena ter zrla na svoje dete, ki je ležalo utopljeno v mokrem grobu. Peljali so jo v blaznico, katere ni živa zapustila. Živela je še nekaj let, a ne da bi se ji razum povrnil; sedevala je po koticčkih blaznice ter pestvaje kak kos lesa, v jedno mer pela: „Aja tutu, aja tutu“ . . .

O imeli so usmiljenje in mu prisodili le nekaj let težke ječe, pa še teh ni prestal! Ko je zvedel, kaj se je Ivanki zgodilo, počilo mu je žalosti srce.

In Holm? Težka je bila rana, koju mu je Mrvar zadal, a smrtna ne. Okreval je — taki ljudje ne poginejo tako brzo — ter se pozneje oženil. — Preselil se je v mesto in vozil v kočiji. Ljudje so mu se odkrivali, pili njegovo vino, pušili njegove smodke ter dejali: „Gospod Holm“ . . .

O, denar pokrije marsikatero pego, zbrise marsikateri madež.

Aja tutu, aja tutu . . .

vse drugo uradniki" — tako tolaži „Slovenec“ svoje čitatelje. No, število poslušalcev uradnikov je bržkone prav pogodil resnicoljubivi g. dopisnik in meščanje se le ponašamo s tem, da se v svojih političnih nazorih strinjamo z narodnim uradništvom. Toda kaj za boga smo pregrešili mi meščanje, da nas tako neusmiljeno črta in davi? Če je g. dopisnik videl „k večjemu 6—10 meščanov“, potem le milujemo „kurjo slepoto“ njegovo. Neresničnost trditve njegove pa takoj lahko dokažemo, saj je le eden glas mej vsemi Novomeščani, da takega volilnega shoda še imeli nismo in le čudili smo se velikemu številu zlasti nezavisnega meščanstva, prisotnega pri shodu. „Komaj 6—10 meščanov“ — in koliko je bilo pridujočih le izmed novomeških trgovcev? Poskusimo g. dopisnik z imeni onih trgovcev, kateri so se shoda udeležili, ter ves čas pazno poslušali našega poslanca. Videli smo gg. Božiča, Kastelica Antona, Kastelica Franca ml., Gustina, Ogoreutza, Krajca, Zorca, Oblaka, Viranta, Pauserja, Jarca, peka Mehoro, Paučiča, lekarnarja Bergmana, — toraj samih trgovcev je dobroštetih 14, z malo izjemo ves trgovski stan Novomeški. Ka-li je dremal g. dopisnik, da jih je popolnem prezrl? Pa zakaj je zgrešil čvrate naše obrtnike, kateri so bili zastopani v imenitnem številu in po svojih najboljših možeh? Zakaj ga tudi to nič ne moti v nerodnih svojih poskusih njegovih, nameravajočih krčiti nenavadni uspeh Šukljevega poročila, da so pri shodu bili videti naši odvetniki z notarjam vred, naši mladi doktorji, kateri so vsi prisostvovali shodu, in skoraj ves občinski zastop, tedaj poklicani representantje naše mestne občine, ali ti nič ne štejejo pred strogim cenzorjem „Slovenčevim“?!

Poročilo „Slovenčevega“ dopisnika je torej v tem pogledu skoz in skoz neresnično, ali drage volje mu odpustimo njegov greh, ker ta laž izvira zgolj iz potrte duše, iz duševne depresije. Sicer si ne moremo tolmačiti takega poročila, dobro informiran je vendar moral biti g. dopisnik, saj je bil g. kapitaljski vikar sam navzoč z maloštevilno svojo gardo in tu je ves čas pridno zapisoval, toraj natančnih informacij gotovo ni manjkalo! In vendar je tudi v par drugih točkah poročal tako zvito, da skoro morajo napačno umeti „Slovenčevi“ čitatelji izjave g. poslanca. Čemu to?

Le v jednom oziru je pravo pogodil „Slovenčev“ dopisovalec. V neko analogijo spravil je volilni shod našega poslanca z lanskim banketom na čast starosti Svetecu. To analogijo radi priznavamo ter ponašamo se z njo, kajti, kakor je lani po I. katoliškem shodu Ljubljanskem Svetčev banket glasni protest bil slovenskega posvetnega razumništva proti teorijam in težnjam Mahničevega klerikalizma, tako je letos dne 26. avgusta, toraj po Novomeškem katoliškem shodu Novo Mesto jasno pokazalo, da stoje njegovi volilci, meščanski in uradniški, trdno na strani svojega poslanca, ter ga ne bodo zapustili v borbi za idejo naprednega Slovenstva! $2 + 2 = 4$.

Od nekod, 30. avgusta. [Izv. dop.] Na visokem Mangartu sem se za nekaj dnij naselil kot član planinskega društva za poskušnjo. Zato se je moj dopis nekoliko zakasnil, ker okolnosti, v kojih tu gori živim, pisanju niso posebno ugodne. S početka sem imel vodjo pri sebi, Korošca, kateri me je sicer „dro dro“ vodil, a ki je imel tudi precej osoljen „tarif“. Ko me je privedel do nekega brloga, ki se mi je prav prikladen videl za „letovišče“ nekolkih dnij, odposlal sem ga, tega vodjo, ker sem proračunal, da ko bi ga obdržal jeden teden, lahko bi z istim denarjem, katerega me je stal, potoval čez Atlantik tja k razstavi v Čikago. — Prav dober in čist zrak uživam tu gori. Moje kosilo je jako skromno; prinaša mi ga fant, ki kakih 1000 m. pod menoj pase kozč. Do človeške družbe ne čutim posebne potrebe; te dni sem samó za malco časa jo udaril doli v Log, odkoder sem se na svojem „bájsiklu“ zapotočil k bratu Sorču v Bolec in od tistod k prijatelju vikarju v Črezsočo. V Bolci v „gostilni pri pošti“ še človek kaj zve, kar se godi po slovenskem svetu. Menda pa preveč veselega ne, čeravno jeden mojih „bratov“ dopisnikov trdi v Vašem listu, da Slovenci smo „pravi narod veseljakov“. Mogoče; nekojim ljudem nikdar ne zmanjka „židane volje“. — Z Mangarta si pri čistem zraku ogledujem njegovega „brata“ Triglava, kateri pa kaže z italijanske strani prav siromašen obraz: revežu se je pred nekojimi leti odtrgal precej velik kos rame. Ta rama mu kaj počasi céli, in se še prav razločno vidi. — V slovenske dežele, ki ležé pod mojimi nogami, gledati nimam preveč veselja;

povsod reva in jad, povsod rava in kava. Ravno zato sem se potegnil sem gor, ker sem hotel vsaj nekaj dnij popolnoma živeti sebi in svojim potrpanim živcem, da jih popravim. Tu vsaj nič ne slišim tistih raznih slovenskih „jeremijad“. Ta mehkoča in rahločutnost slovenska! Korenjaka bi spravila v obup in pod prat! Le naj se pomisli: tam je se drzne kako nemčursko fanté slovensko trobojnico sneti z zvonika, in to vpricho ljudstva k cerkveni slavnosti zbranega, ter razčesati jo, pa ne da bi kdo tega fantalina krcnil po prstih, ampak žolč in prazno jezo si izlivajo zaradi tega dopisniki, moji „bratje“, v uvodne članke („Domovinine“)! Ali drug primer: tam kje se naseli kak italijanski ali nemški krošnar ali pa škrije v slovenskem trgu; brž čuješ zdvajajoči krik in dolgo javkanje po treh listih in treh deželah! Nič možakosti, nič samosvésti, nič samozaupnosti; sama bojazen, sama staroslovenska „pohlevnost“, po kateri smo izgubili že dvakrat toliko zemljišča, kolikor ga zdaj imamo. V najnovejšem času pa še ta črni oblak „oficijoznega klerikalstva“! Posebno velik in črn oblak se zbira nad Kranjsko; včasih že vidim bele strele švigati iz njega. Gorjé, keđar se bode toča vsula nad glavami naprednjakov! Zató proč, proč s pogledom od vedno bolj črno pregrnene Kranjske! — Veselilo me bode, ako zvem, da ste zdravi in da niste zaplenjeni z mojim dopisom vred. Lahko mi tudi svoj list sem gor na Mangart pošljete. V ta namen Vam podam tu svoj natančni naslov, da se jedenkrat zve, kje je moj „Nekod“. Moj napis je: gora Mangart, pri tretjem brlogu od vrha dol, ravno pri 19999 metru nad križem farne cerkve v gornjem Logu. Ako bi me pismonoša slučajno ne našel doma, to je v mojem brloškem letovišči, povedala mu bode moja vizitica, pribita na vhod brloga, na katero stran sem se podal. Sicer pak listonoša sme vse listine pustiti svobodno v brlogu; tatón in beračev, hvala Bogu, se tu gori ni bati. Mej tem pa zdravstvujte do skorajšnjega najinega svidenja! —

Iz Radohove vasi pri Sv. Petru na Notranjskem, 30. avgusta. [Izv. dop.] (V obrambo.) „Slovenec“ prinesel je v svoji št. 191. škandalozen članek pod zaglavjem „Krvav ples in kdo ga je kriv?“ Pomiljujemo dopisnika, ker vidimo, da ni vedel, kaj je pisal. Ravno zato pa mu mi odpuščamo. A resnici na ljubo moramo vendar povedati, da smo praznovali našega patrona prav spodobno in veselo brez najmanjšega prepira. Popoldne smo po starem običaju tudi plesali. Kdo bi nam to prepovedal? Ali kmet, ubogi trpin, res ne sme tudi samo jedenkrat v letu biti vesel? Zmedeni dopisnik nam predbaciva, da je bil naš ples kriv poboja v Petelinjah. Zakaj nas vriva v pobjo, katerega nismo mi s plesom prouzročili. Obžalujemo, da so se v Petelinjah topli ravno na dan našega patrocina. Pa kakor tega ni kriv naš patron sv. Lovrencij, tako tudi mi nismo. Oni pretepači pili so v Petelinjah, ne pri nas. Naš godec pa sme ponosen biti, da ima take harmonike, katerih glasovi segajo pol ure dalječ do Petelinj; one Peteline pa, ki so na njegovo godbo tako na dalječ plesali, naj pa prime za plačilo. Mi smo najeli godca, da smo doma plesali, nikdar pa ne zato, da bi glasovi naše godbe porabljali v drugi vasi za pobjo. To nam je sploh nejasno, ker nimamo telefonske zveze s sosednimi vasmí.

„Slovenčev“ dopisnik je bil tako slabo o svojem poročilu poučen, da ni vedel, da so Petelinci imeli svojo godbo v Petelinjah in sicer godlo se je brez županovega dovoljenja. Zategadelj je bil dotični krčmar, kakor smo iz zanesljivega vira izvedeli, od našega častivrednega županstva kaznovan v globo 5 gld.; čemú torej napadati županstvo. Slavno županstvo pa prosimo, da nam tudi v bodoče dovoli ples, kadar bo prilika nanesla, saj se pri nas ni bati nerada. Poštenega veselja nam pač nihče kratiti ne sme, najmanj pa nepoklicani „Slovenčev“ dopisnik. Pred 6 leti bil je sv. misijon v Slavini. Po pridigi domov gredoč, so se nekateri sprli in jednega smrtno ranili. Po logiki „Slovenčevega“ poročevalca bil bi torej temu kriv sv. misijon in kakor v resnici ni bil, tako tudi naš ples ni bil kriv klanja v Petelinjah, kajti oni pretepači nosili so mejsobno sovražtvo v sebi že par let, stepli so se tam, kjer so pili, ne pri nas, temveč v Petelinjah. Konečno pa še omenimo, da tak prizor, kakor si ga je dopisnik „Slovenčev“ naslikal, je bolj kaki pravljici podoben, nego istinitosti, ker dotični krčmar še danes nima vzroka zidarja najeti, da bi „okrvali“ zid pobelil. — Toliko v pojasnilo na dopis

„Slovenčevega“ dopisnika, ki se v tem slučaju žalibog ni držal resnice. (Sledé podpisi.)

Domače stvari.

— („Radogoj“) pristopila sta za ustanovnika gospoda: Ivana Perdana, predsednik kupčijske in trgovinske zbornice, in profesor Makso Pleteršnik vsak z doneskom 100 kron. — Gosp. profesor Simon Rutar daroval je društvu 20 kron. — Živelí zavedni in požrtvovalni rodoljubi!

— („Pravnikov“ izlet.) Opozarjamo še jedenkrat na izlet društva „Pravnika“, ki se priredi jutri zjutraj na Bled. Kakor smo že naznanili, odpeljejo se izletniki jutri zjutraj ob 7. uri 14. min. z državnega kolodvora (v Šiški). Udeležba bode menda jako mnogobrojna, kajti javilo se je toliko število članov, kakor doslej še za noben izlet, kateri je priredilo to društvo.

— (Društvo „Narodna šola“) zborovalo bode v ponedeljek 4. t. m. ob 7. uri zvečer v II. mestni šoli na Cozjovi cesti, v torek 5. t. m. pa bode zborovalo „Vdovsko učiteljsko društvo“. Ob 8. uri zjutraj bode sv. maša v mestni farni cerkvi pri sv. Jakobu, potem pa zborovanje v II. mestni šoli, kakor zborovanje „Narodne šole“. — Na dnevnem redu so poročila in volitve, kakor običajno pri občnih zborih.

— (Osobna vest.) Naša rojakinja, gospodična Melanija Sittig, dosedaj podučiteljica v Trbovljah, imenovana je učiteljico na avstrijski ljudski šoli v Carigradu. Gospodična Sittig odpotovala je včeraj iz Ljubljane na svoje novo mesto.

— (Iz deželne šolskega sveta.) V zadnji seji bili so imenovani: Kot učitelj in vodja novoustanovljene ljudske šole v Kovorú g. Mihael Debelak, učitelj v Trsteniku; kot učitelj in vodja na jednorazrednici v Bavtvasi, g. Fran Dular, učitelj v Semiču; kot druga učiteljica na dvorazrednici v Deberničah g. Amalija Koncilijska, učiteljica v Starem Logu; kot četrta učiteljica na štirirazredni dekliški ljudski šoli v Kranji gosp. Viktorija Praprotnik, učiteljica v Postojini in za četrto učiteljsko mesto na štirirazrednici v Št. Jerneji g. Karolina Bervar, učiteljica v Škocijanu. Učiteljica g. Marija Maletz premeščena je iz Zagorja kot tretja učiteljica v Trnovo. Rešila sta se dva disciplinarna slučaja in se je dovolila ustanovitev excurrente-šole v Radolniški dolini.

— (Lokalna železnica.) Trgovinsko ministerstvo dovolilo je kranjskemu deželnemu odboru, da sme izvrševati tehnična pripravljalna dela za lokalno železnico od državne železnice (mej Kranjem in Javornikom) v Bohinj z ozirom na eventualno podaljšanje te proge preko Sv. Lucije v Gorico. Dovoljenje velja za 6 mesecev. Dotična pripravljalna dela so se izročila inženjerju gosp. Seemüllerju.

— (Normalno vglasbenje.) V smislu dotičnega ministerijalnega odloka odredil je deželni šolski svet kranjski, na morajo biti vsa glasbila, ki se v šolah rabijo za spremljevanje pri petji, normalno vglasbene.

— (Vojaške vaje.) Rezervniki domačega pešpolka baron Kuhn št. 17 sklicani so k vojaškim vajam. V torek dne 5. t. m. odpeljejo se s posebnim vojaškim vlakom v Ptuj, kjer se združijo z domačim polkom. Vaje trajale bodo do 22. septembra. Dne 23. septembra pa se vrnejo rezervisti in drugi batalijon 17. pešpolka v Ljubljano nazaj.

— (Nesreča.) Včeraj ponesrečil je 47 letni delavec Rudolf Mandič pri zgradbi kanala poleg klavnice. Vsled neprevidnosti udrla se je zemlja nad njim in ga zasula. Prenesli so ga v bolnico.

— („Jabolčni grozd“) o katerem smo poročali nedavno, izročili smo vodstvu deželne muzeja in je ta redka naravna prikazen videti — dokler se da ohraniti — v botaničnem oddelku muzeja.

— (Pojasnilo.) V torek dne 29. m. m. pritožil se je nekdo v našem listu v rubriki „Glas iz občinstva“, da pri hiši št. 6 na Rimski cesti še vedno moč stopnice na trotoar, varnosti prometa na kvar. Posestnik te hiše, trgovec g. J. Linger, pa nam je sedaj dokazal, da je ukrenil in tudi pričel odstranjenje teh stopnic še predno se je objavila v našem listu dotična pritožba. Ustrežajoč želji imenovanega gospoda konstatujemo torej rade volje, da imenovana pritožba ni bila več upravičena.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Pri zaprtih vratih vršila se je včeraj obravnava proti 42letni kubarici Amaliji Prezel iz Črnega Vrba pri Idriji, ki je — kakor je našim čitateljem že znano — meseca maja letošnjega leta svoje novorojeno detete umorila in potem v župnijski kleti pod peskom in sočivjem zagrebala. Na temelju razsodka porotnikov obsodilo jo je sodišče na štiri leta težke ječe. — Pri drugi tajni obravnavi bil je obtožen samaki dinar France Jenko iz Škofje Loke zaradi hudodelstva posiljenja. Sodišče obsodilo ga je na 18 mesecev težke ječe, poostrene s postom vsak mesec. — Danes popoldne že vrši se obravnava proti Alojziju Novaku, ki je pred par dnevi v Spodnji Šiški zavratno ustrelil Koslerjevega na dsodarja Janeza Stenovca. Ker je Fran Peteani, proti kateremu je bila za danes določena obravnava zaradi poskušene razbojne umora, uležil proti obtožbi ugovor na višje sodišče v Gradcu, bode današnja obravnava zadnja v tej porotni seji.

— (Pevsko zabavo) prirede v nedeljo 3. septembra popoldne ob 4. uri St. Vidski pevci v Dravljah v gostilni g. Mihaela Kunovarja.

— (Iz Bleda) poroča nam prijatelj lista, da dogodbica o g. Mallnerju, priobčena v našem listu pod zaglavjem „Pikantno naključje“ ni resnična in da je ta dovtip raztrobil mej svet le nek tamošnji obrtni konkurent gosp. Mallnerja. — Akoravno od g. M. samega nismo prejeli nikakršnega popravka in akoravno smo dotično stvar prijavili z vso rezervno, vendar lojalno zabeležimo to pojasnilo. — Sicer pa naša krivda ni, ako se nemški hōtelaki podjetniki Blejski s takimi sredstvi borē zoper svoje konkurente.

— (Zdravstveno stanje.) V Kani Gorici zbolelo je nedavno 7 oseb, ki so zavžile kumare in nezrelo sadje, na črevesnem kataru, pa se večinoma počutijo že bolje. V Črnomaljskem okraju pa so se v Božakovem zopet prikazale osepnice in so zbolele 3 osebe.

— (Grobišče pri Vidmu.) Na Ljubnu pri Vidmu poleg Krškega razkril je vseučilišni profesor dr. Hoernes lansko leto veliko grobišče, v katerem se je našlo mnogo zanimivih starin. Tudi letos in sicer pretečeni teden prišel je dr. Hoernes v spremstvu preparatorja Bratine Dunajskega natorznankega dvornega muzeja na Ljubno nadaljevat započeto raziskovanje. Omenjeno grobišče nahaja se na zemljišči posestnika Glogovška in je menda največje mej mnogobrojnimi grobišči, nahajajočimi se v tamošnji okolici ter ima v premeru 25 metrov, višočine pa 5 metrov. Tudi letos našlo se je že mnogo zanimivih starin: 250 steklenih biserov, zapestnic, fibul itd. Ker je razkopan dosedaj še le majhen del grobišča, upati je, da se bode našlo še mnogo važnih starin.

— (Slovensko društvo za Štajersko) sklicalo je za dan 8. septembra t. l. v Mariboru popoldne ob 3. uri v čitalničnih prostorih občni zbor. Vzpored: 1.) Politični položaj, poroča dr. Gregorec. 2.) Javni napisi in slovensko uradovanje, poročata dr. Hrašovec in dr. Rozina. 3.) Obrtno društvo, g. Hribar. 4.) Oskrbovanje delavcev, dr. Radaj. 5.) Posojilnice in hranilnice, dr. Sernec. 6.) Gozdarsko društvo, dr. Glandnik. 7.) Sprememba društvenih pravil. 8.) Volitev novega predsednika in odbora. 9.) Poljubni nasveti društvenikov. Predsedništvo.

— (Novo bralno društvo v Št. Ilju) v Slovenskih Goricah, ki se je slovesno ustanovilo minulo nedeljo s primerno slavnostjo se je postavilo na trdne noge. Pristopilo je koj prvi čas 51 članov in se bode število gotovo še pomnožilo.

— (Konfiskacija.) Poslednji čas se konfiskacije v Gorici kaj pogostoma ponavljajo. „Soča“ bila je zaplenjena dvakrat zaporedoma, zadnja številka „Rinnovamenta“ pa je bila tudi zaplenjena in sicer je bilo zaplenjeno kar pet točk.

— („Rokodelsko bralno društvo“ v Tolminu) priredi dne 3. septembra 1893. veselico v dvorani g. Ivana Gabrščka. Vzpored: 1. Pozdrav predsednikov. 2. „Venček hrvatskih narodnih pesmij“, M. pl. Farkaš, udara društveni tamburaški zbor. 3. „Križacij na morji“, K. Bendel, prevel F. Bazina, poje veliki mešani zbor. 4. „Lepa naša domovina“, M. pl. Farkaš, udara tamburaški zbor. 5. „Pri okau . . .“, A. Hajdrih, poje ženski zbor. 6. „Domovina moja“, G. V. Brož, fantazija čeških narodnih pesmij, udara tamburaški zbor. 7. „Slava Slovincem“, A. Hajdrih, poje moški zbor.

8. Igra „Servus Petelinček“, M. Vilhar. 9. „Stante zvezde“, serenada G. V. Brož, poje mezzosopran solo s spremljevanjem tamburaškega zbora. 10. „Napried“, Sušačka koračnica, G. V. Brož, udara tamburaški zbor. Prosta zabava. Začetek točno ob 8. uri večer. Vstopnina za ude 20 kr., za nunde 30 kr.

— (Hrvatski odnošaji.) Hrvatska deželna vlada ustavila je dosedanjo letno podporo 200 gld., katere je dajala društvu „Sokol“ za to, da so se v prostorih „Sokola“ podučavali v telovadbi dijaki javnih srednjih šol. Zakaj? Ker je umrl učitelj telovadbe in se za zdaj pouk v telovadbi obustavlja, a za bodočnost bode se ukrenilo drugače. Tako namreč vlada motivira svoj odlok. Ali javno mnenje se ne strinja s to motivacijo, v obče se jo ima le za izgovor. Dr. Amruš je takoj, ko je dobil kot starosta dotični vladni dopis, izstopil iz odbora, ter odložil čast staroste „v interesu društva“, kakor on jako dobro in značilno pravi v svoji odpovedi.

— (Umrl je) v Varaždinu vrli hrvatski rodoljub g. Juraj Maršić v 75. l. svoje dobe. Hči njegova je soproga znanega hrvatskega pisatelja gosp. Evgena Kumičića. N. v m. p.!

— (Nov dnevnik v Zagrebu.) Od včeraj izbaja v Zagrebu vsak dan „Agramer-Journal“, ki je dozdej izbajal po trikrat na teden. List je nepristransk in dobro uredovan. Izhajal bode zjutraj in se v tem razlikoval od ostalih Zagrebških dnevnikov, ki izhajajo vsi popoldne.

— (Zdravniki za Bosno in Hercegovino) Za slučaj, da se pojavi kolera v okupiranih deželah, namerava deželna uprava teh dežel vzeti v službo za čas epidemije več zdravnikov, oziroma že zdaj zabeležiti oglašivše se kompetente Zdravniki bi dobivali dnevno plačo 20 gld. in se jim povrnejo stroški za pot tja in nazaj. Prošnje je vložiti na bosenski urad skupnega ministerstva na Dunaji l. okraj, Schellinggasse št. 5.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Nov ruski generalni konsulat) bode se ustanovil v Ueskübu, glavnem mestu vilajeta Kosovskega. Voditeljem tega novega generalnega konsulata je imenovan dosedanji konzul v Prizrenu g. Lisević. Na njegovo mesto pride dosedanji vice-konzul A. Dimović iz Smirne. Oba sta rodom Srba.

* (Ženske na Angleškem.) V Walesu se je osnovalo vseučilišče in so se pravila predložila parlamentu. Mej drugim čitajo se v njih nastopne določbe: Ženske dosežejo lahko, kakor moški, vse vseučiliške stopnje; ženske se smejo, kakor moški, izbrati za vsako vseučiliško službo.

* (Ladija iz aluminija.) Te dni poskusila se je v Parizu 10 metrov dolga in 2½ metra široka ladija iz aluminija, ki je namenjena za učenjska potovanja kapitana Montenila v srednji Afriki. Ladija se da razdeliti v 24 koscev, kateri se nosijo posamično in se zopet morejo zložiti. Poskušnja izvršila se je prav povoljno.

* (Zanimiv dramatičen poskus) se bode vršil v Londonu. Predstavljal se bode namreč Shakespearova igra „Mera za mero“ po vzorcu gledališč iz 16. stoletja. Kostumi bodo iz dobe kraljice Elizabete in gledalci v kostumih iste dobe sedeli bodo ob straneh pozornice. Nekateri izmej najboljih poznavalcev Shakespearovih se jako zanimajo za ta poskus.

* (Dvoboj mej milijonarjema.) Baron Franchetti, znani komponist oper „Asrael“ in „Cristoforo Colombo“, čegar mati je iz Rothschildove rodbine in ki je milijonar, imel je te dni dvobojna sablje z bankirjem Grossom iz Genove. Uzrok so bile menda ljubovne spletke, katere je imel lahkoživi Gross s soprogo Franchettijevo, znano krasotico. Dvoboj se je vršil v Reggio d' Emilija in je bil Franchetti ranjen precej težko.

* (Grozna nesreča) pripetila se je minuli teden v mesteci Rovere blizu Benatk. Že priletni župnik naprosil je župana viteza de Cecco, da skupaj pregledata cerkveni stolp, ki je bil potreben poprave. Popoldne ogledala sta si stolp natančno in sta ravno odhajala s cerkovnikom, ki je kot zadnji šel navzdol po stopnicah. Cerkovniku se spodsrsne, da pade in podere pred njim stopajočega župana ta zopet župnika in tako so se vsi trije valili navzdol po stopnicah. Župan in župnik zlomila sta si vrat in bila takoj mrtva, cerkovnik pa je umrl malo ur pozneje. Vse mestece je bilo silno razburjeno vsled te nesreče.

Književnost.

— Izvestja Muzejskega društva za Kranjsko. Urejuje Anton Koblar. Sešitek 4. Na prvem mestu čitamo korenito razpravo iz peresa arhivarja A. Koblarja „Boj na Krajinah in zmaga pri Sisku pred 300 leti“, za katero razpravo je pisatelj nabral mnogo važnih podatkov v deželnem arhivu kranjskem. Isto tako zanimljiva in za historike važna je razprava dra. Fr. Kosa „Nekoliko črtic o turških vojskah“. Prof. Scheinigov spis „Slovenska osebna imena v starih listinah“ je vestno sestavljen in bo tako jezikoslovcem kakor zgodovinarjem dobro služil. Studija „Kranjski mahovi“, napisal S. Robič, je po sodbi strokovnjakov temeljita in zanesljiva. Mej „Malimi zapiski“ čitamo več interesantnih notic, izmej katerih omenimo samo tri: Prof. Rutar poroča o najnovejših izkopinah na Grškem, arhivar Koblar popisuje dve podobi v cerkvi sv. Radegunde v Šentčurški fari, ravnatelj Šubic pa „Vrata iz l. 1638. v Kranji“. Sešitku je dodana lepo izdelana podoba Kranjskih vrat, katero je popisal ravnatelj Šubic.

— „Učiteljski Tovariš“, glasilo „Slov. učiteljskega društva v Ljubljani“, prinaša v št. 17. sledečo vsebino: J. Dimnik: Čitanje; — Fr. Šmitik: Ženska ročna dela v ljudski šoli; — Ukazi in odredbe šolskih oblastev; — Naši dopisi; — Društveni vestnik; — Vestnik; — Uradni razpis učiteljske službe.

— „Kmetovalec“, ilustriran gospodarski list s prilogo „Vrtnar“ prinaša v št. 16. tole vsebino: Samokolnica; — Kakó nastanejo panji s trotovkami; — Dvanajst zlatih vodil za vinorejce; — O odstavljanji žrebet in telet; — Krmljenje s slamo; — Ravnanje s plemenskimi biki; — Razne reči; — Vprašanja in odgovori; — Gospodarske novice; — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske; — Tržne cene; — O stroji, ki lupi sadje; — Ledena salata; — Rane na sadnem drevju; — Kaj početi, če sadno drevo postaja nerodovitno; — Vrtnarske raznoterosti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 2. septembra. „Fremdenblatt“ javlja, da bode državni zbor sklican na dan 10. oktobra.

Dunaj 2. septembra. Vojaške vaje v Gališki vršile se bodo navzlic koleri. Cesar pride te dni v Jaroslav, kjer se delajo za vzprejem velike priprave.

Išl 2. septembra. Cesar se je odpeljal k vojaškimi vajam v Gališki.

Koblenc 2. septembra. Pri slavnostnem obedu napil cesar zvestim, ob Reni ležečim deželam.

Pariz 2. septembra. Na tukajšnji borzi padla včeraj italijanska renta za 27 odstotkov pod predvčerajšnji kurs. Izguba strahovita. Sodi se, da je bila to demonstracija zoper Italijo, ker se italijanski kraljevič udeležuje nemških vojaških vaj na francoski meji.

Rim 2. septembra. Padanje italijanske rente prouzročilo v tukajšnjih političnih in finančnih krogih pravo paniko, zlasti ker so nemški velefinančniki, sluteč katastrofo, predvčerajšnjim prodali kar so rente imeli. Ogorčenost zoper Francoze in Pruse je nepopisna.

London 2. septembra. Poslanska zbornica vzprejela home-rule-predlogo pri tretjem čitanju s 301 zoper 257 glasov. Pred parlamentom zbrana množica je Gladstonea viharno pozdravljala.

Narodno-gospodarske stvari.

— Nakup drv. V ponedeljek dne 11. septembra 1893. l. ob 10. uri popoldne vršila se bode pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Ljubljani ponudbena obravnava zaradi zagotavljenja 5567 kubičnih metrov trdih drv. Ponudbe vložiti je do 11. septembra 1893. l. 10. ure popoldne pri napolnjenem magacinu. Dotični razglas obsezaajoč pogoje in ponudbeni obrazec pogleda se lahko v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— Nova parobrodna zveza mej Dalmacijo in Italijo. Ker dosedanji dve redni parobrodni zvezi mej avstrijsko in italijansko obaljo jadranskega morja ne zadostujeta za pomnoženi promet namerava se ustanoviti novo parobrodno zvezo mej Metkovicem in kako italijansko luko. Taka zveza bi prav izdatno pospeševala promet mej Bosno in Hercegovino in apeninskim poluotokom. Jaki bi bilo najugodnejše mesto za to, a tudi Benetke in Bari se potezata za tako zvezo, ki bi bila za trgovino Dalmacije, Bosne in Hercegovine jako koristna.

Listnica uredništva.

Dvema gg. dopisnikom v Novem Mestu: Hvala na Vašem trudu, a stvar je bila v našem poročilu itak že vsestranski pojašnjena. Brez zamere torej! — Gosp. dr. B. v P. — Oprostite, a taka stvar sodi vendar samo v strokovni list. Za večino naših čitateljev bi ne bila prav razumljiva in vsled tega nezanimiva. — B ezimnemu dopisniku iz Šiške: Na brezimne dopise se, kakor bi vendar že lahko vedeli, načeloma ne oziram. — Vesela družba v Šiški: Iz srca radi priobčevali bomo po Vašem nasvetu v listku kratke izvirne novele in humoreske, samo — spišite jih! —

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristani „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnovallno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gl. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, znamenovan z varnostno znakmo in podpisom. Manj od 2 škatljice se ne pošilja. 3 (18-12)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stojl
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Umrlj so v Ljubljani:

30. avgusta: Ana Koleša, delavčeva hči, 2 meseca, Marije Terezije cesta št. 26, sušica.
31. avgusta: Janez Koča, konduktorjev sin, 4 leta, Sv. Petra cesta št. 51, driska. — Bogomila Sušnik, korektorjeva hči 1¹/₂ leta, Streljiške ulice št. 11, morbus maculosus võrlihofii. — Rudolf Klančar, delavčev sin, 3 meseca, Cesta v mestni log št. 11, črvesni katar.
1. septembra: Avgust Porenta, krojačev sin, 1 leto, Rožne ulice št. 3, akutni črvesni katar. — Adolf Pristav, deželno bramb. narednika sin, 14 mesecov, Kurja vas št. 4, črvesni katar.

V deželni bolnici:

30. avgusta: Jernej Hace, cerkvenika sin, 10 mesecev, oslabeledost. — Marija Turšič, gostija, 55 let, emphysema pulmon.
31. avgusta: Janez Stenovic, sodar, 52 let, je bil ustrelen.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. sept.	7. zjutraj	730.0 mm.	11.4° C	brezv.	megla	16.1 mm.
	2. popol.	733.3 mm.	13.6° C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	736.8 mm.	11.9° C	sl. zah.	obl. dežja.	

Srednja temperatura 12.3°, za 4.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 2 septembra t. l.

	včeraj	—	danes
	gl.	—	gl.
Papirna renta	96.85	—	96.85
Srebrna renta	96.65	—	96.40
Zlata renta	119.20	—	118.95
4% krona renta	96.75	—	96.65
Akcije narodne banke	986.—	—	986.—
Kreditne akcije	335.—	—	334.—
Lordon	126.—	—	126.05
Napol.	9.96	—	9.98
C. kr. cekini	5.98	—	5.98
Nemške marke	61.65	—	61.70
Italijanske lire	45.25	—	—
Papirnat rubelj	1.30 ³ / ₄	—	—

Dné 1. septembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	147 gl.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	192	—	—
Ogerska zlata renta 4%	—	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gl.	126	—	50
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi.	122	—	25
Kreditne srečke po 100 gl.	—	—	—
Rudolfove srečke po 10 gl.	23	—	50
Akcije anglo-avst. banke po 200 gl.	150	—	—
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	248	—	—

Prospekti o zdravilni in vodozdravnici Giesshübl-Puchstein se pošiljajo za-
stoj in frankovano. (5-6)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
i kas izkušna lek proti trajnom kašlju pljučevne i
želudom boleesti grkljana i proti mórurnim katara,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Večjo množino tirolskega in dolenskega

vina (874-3)

le pristno blago — ponuja po primerno niski ceni
v posodab od 50 litrov više

Jos. Paulin v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Več dijakov

se vzprejme v dobro oskrbovanje pri uradniški obitelji sredi mesta. Glasovir na razpolaganje. Vpraša naj se pri C. Brilli-ju, na Dunajski cesti št. 29. (636-9)

Deček

14 do 16 let star, dobi dober zaslužek.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (897-1)

Na prodaj je nekdanji frančiškanski samostan v Ormoži

ob Dravl. — Natančneje se izv. pri lastnici g. Jokeš Magdič ravno tam. (887-3)

Krojno risanje

(risanje krojaških vzorcev)

po Vlašičevi metodi poučuje gospodilena, na Dunaji izučena, za malo časa proti mali nagradi. Posebe se rišejo tudi kroji za vsak život. Konečno dobi vsaka učenka krojno polo in chagot-kroj brezplačno. Pouk je od 9. do 12. ure dopoludne in od 1. do 4. ure popoludne.

Gradišče, Hilšerjeve ulice št. 10

(895-1) pritično, ra levo.

Gostilna

na jako dobrem prostoru v Vrdu pri Vrh-niki daje se takoj pod ugodnimi po-goji v najem. Ista je pripravna tudi za kako drugo obrt.

(876-2) Matija Žitko, posestnik.

Prostovoljna prodaja.

Dné 5. septembra t. l. dopoludne od 9. do 12. ure, popoludne od 3. do 6 ure, se bodo v hiši št. 5 v Ključarskih ulicah („pri Solncu“) proti gotovemu plačilu prodajale:

skudele za juho iz kitajskega srebra, podstavki za pivne čaše iz kitajskega srebra, karindeli iz kitajskega srebra, pivne pipe (mousseux), posodje iz porcelana in železa, čaše, mize in še razne druge stvari.

(892-2) Eleonora A. Ehrfeld.

Na najnovejši in najbolj način

umetne (694-18)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije. — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, l. nadstr.

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter milo raztoplajoče (1109-44)

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varovana

varstvena znakma.

Zaloge skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško domače zdravilo.

To sredstvo pospešuje prav izbornu, kakor sve-docijo mnoge skušnje, čistenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V škatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana zakonito varstvena znakma.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

Dijake

vzprejme na hrano in stanovanje národna rodovina v Ljubljani.

Naslov se izv. pri upravništvu „Slovenskega Naroda“.

Dva kovaška pomagata

za izdelovanje sekir, in sicer brusac in dober pomagac v izdelovanju sekir, dobita s 1. oktobrom t. l. delo pri Janezu Dornik-u, kovaškemu mojstru pod Zapricami pri Kamniku, na Gorenjskem. (898-1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoludne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzinja, Budejevic, Solnograda, Linc, Steyra, Ischla, Gmudena, Ischla, Ausseea, Pariza, Genfa, Zürich, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzinja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linc, Ljubna, Celovca, Pontabela, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoludne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabela, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabela, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoludne v Kamnik.
" 6. " 50 " zvečer v Kamnik.
" 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoludne iz Kamnika.
" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.
" 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12-190)

Popolna razprodaja klobukov za gospode

po zdatno znižani oeni; dalje prodajam radi bližajoče se jeseni mnogo oeneje (895-2)

kambrikaste in satinaste ženske jopice (pluzne), kravate, ovratnike, srajce za hribolazce itd.

IGNACIJ ŽARGI

„pri niski oeni“

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 4.

Priporočilo.

Niže podpisani posestnik

strižnice in barvarnice sukna

na Kongresnem trgu št. 5

se p. n. občinstvu priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela. Prezema v barvanje tudi staro obleko celo ali po samozno ter izvršuje točno in po najnižji ceni. (857-7)

Z odličnim spoštovanjem

A. Belič

barvarija in strižnica Kongresni trg št. 5.

Dva dijaka

se vzprejeta v popolno oskrbovanje. — Več se poizve v Franciškauskih ulicah št. 6, I. nadstropje, na zadnji strani. (896)

Koroški rimski vrelec

najbolj prebavna, najčistejša planinska kiselica, prost vseh želodec obtežujočih, sliznice dražečih postranskih sestojin.

V Ljubljani glavna zaloga pri M. E. Šupanu.

Svetovna razstava v Čikagi.

Voznji listki v AMERIKO

(360—22)

pri

nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7

DUNAJ.

Pojasnila zastoj.

Mesto tajnika

pri okrajnem zastopu v Šmariji pri Jelšan (St. Marein bei Erlachstein) je razpisano

do 15. septembra t. l.

Letna plača znaša 400 gld.

Kadar je tajnik po poslih zunaj pisarne, ima na dan 1 gld. 20 kr. dijete.

O novem letu dobi remuneracijo, če to odbor za primerno spozna.

Okrajni tajnik lahko ob enem opravlja posle pri občini trga Šmarije in posojilnici, za kar dobi posebe plačo.

Popolno znanje obeh deželnih jezikov se zahteva.

Prošnje na okrajni odbor morajo biti lastno-ročno pisane in kolekovane.

V Šmariji, dne 26. avgusta 1893.

(891—2)

Načelnik.

Najboljše voščilo sveta!

Fernolendt voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv.

tovarna utem. l. 1835 na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrijo) se lepo črno sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

Povsod v zalogi. (801-5)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

Fernolendt.

Išče se nujno!

več pripravkih in boljše kuharice, tudi k dvema osebam, samski gospé (nemško govoroči), za tu in drugod; — več hišm v izborne hiše (nastop službe takoj, eventualno v 14 dneh); — natakarica, ki plačila vzprejema, podnatakarica za tukajšnje gostilno prve vrste, dalje za Zagreb in Bosno; — starejša prodajalka v trgovino z mešanim blagom; — učence za tu in za Koroško; — kravarica; — pestonja itd. itd.

Posredovalnica za stanovanja in službe G. FLUX na Bregu št. 6. (902)

Nepremočne vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (59—35)

R. RANZINGER,

speditör c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

Kwizdina protinova tekočina.

Mnogo let preskušeno bolesti utišujoče domače sredstvo.

Cena 1/2 steklenici avstr. velj. gld. 1.—

1/2 steklenici avstr. velj. 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah. (210—11)

Paziti je na varstveno znamko in naj se zahteva izrecno

Kwizdina protinova tekočina

iz okrožne lekarne v Korneuburgu pri Dunaji.

Za želodec.

(332—39)

Trnkoczy-jev

Cognac - grenčec

steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld.

Slasten!

Učinkuje na želodec osvežujoče, krepilno, vzbuja tek in pospešuje probavo.

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkoczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Posilja se z obratno pošto.

Za želodec.

Tinct. capsici compos.

(PAIN-EXPELLER),

pripraven v Richtrově lékárně v Praze,

všeobecně známý, bolesti utišující

domáci lék k mazání, jest na

skladě ve většině lékáren, láhev po

1 zl. 20 kr., 70 a 40 kr. — Při kupování

třeba se míti dobře na pozoru

a přijmouti jen láhve s ochrannou

známkou „kotvou“ jakožto

pravé. Ústřední zásylatelství:

Richtrova lékárna „U zlatého lva“ v Praze.

(90—106)

Dva dijaka

se vzprejeta pod skrbnim nadzorstvom v stanovanje s hrano (901—1) na Karlovski cesti št. 15.

Trgovski pomočnik

dober in izurjen prodajalec, vzprejme se v službo pod dobrimi pogoji pri (900)

J. Jerman-u

trgovcu z manufakturnim blagom v Celju.

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in tajnih razpašnostij je izborno delo

Dra. Retau-a Sebeohrana.

Česko izdanje po 80. nemški izdaji. S 27 podobami. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični njegovi pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov gotove smrti. Dobiva se v založni knjigarni „Verlags-Magazin R. F. Blerey v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34“, kakor tudi v vsaki knjigarni. (291—25)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preskušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z znamko tega zavoda. (438—19)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. — Stare puške popravljajo se ceno. — Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih zdravilnih lastnostij s častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato svetinjo v Bruslju in Tunisu.

Želodčna tinktura

Iekarja

G. PICCOLI-ja v Ljubljani

je vspešno

dietetično sredstvo,

katero krepča in zdravi želodec, kakor tudi opravi

prebavnih organov izborno

pospešuje. (173-30)

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetku zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 kg) za 5 gld. 26 kr. — Poštnino plača vedno naročnik.

Cena jedni steklenici 10 kr.

Najboljše železo

prodaja

A. C. AHČIN

pri „zlati kosi“

v Ljubljani, Gledališke ulice h. št. 8.

Posebno priporočam

orodja prve vrste

za (115—19)

rokodelce in poljedelstvo.

Za pile

in vodne žage

kakor za

kose

se garantira, da so dobre.

Grobni križi,

šine za obloke, kuhinjska oprava it d.

Razglas.

Oddala se bo, po javni minuendni dražbi

zgradba novega lesenega mostu čez Poljansko „Soro“

na okrajni cesti v Puštalu pri Škofjiloki.

Vsi stroški proračunjeni so na 2.650 gld.

Dotični načrti, proračun, stavbeni pogoji ležali bodo na razgled v mestni pisarni v Škofjiloki do konec meseca septembra t. l.

Javna minuendna dražba vršila se bude

dne 3. oktobra t. l. dopoldne od 10. do 12. ure

v mestni pisarni v Škofjiloki.

Pismene, postavno kolekovane ponudbe pošiljajo naj se na okrajni cestni odbor Škofjeloški do dne 2. oktobra t. l.

Na zavetku naj bude napis: „Ponudba“. Priloži naj se 5% jamčevine gornjega zneska, bodisi v gotovini ali v hranilničnih knjižicah. Ponudnik se mora izrečno izjaviti, da so mu znani vsi stavbeni podatki in da se vsem pogojem brez pridržka podvrže.

Okrajni cestni odbor Škofjeloški,

(903—1)

v Selcih, dne 31. avgusta 1893.

Načelnik: **F. Šliber.**

Zakupni razglas

zaradi zagotovljenja predmetov kruha in ovsa za leto 1894.

d n e	Zakupna obravnava bode			Za nastopne približne preskrbovalne potrebščine posadkinih čet, zavodov in deželno-brambenih oddeikov				Približna tekoča letna potrebščina znaša		Specijalni pogoji			
	v preskrbovalnem magacinu	za zakupno postajo	s konkurenčnimi kraji	na dan				kruha	ovsa				
				kruha	o v s a								
				od	do	à	à	à	à		porcij	meter. centov	
11. oktobra 1893	Gradec Schörgelgasse Nr. 36	Judenburg Bruk ob M. Ljubno Marsin	—	—	—	—	350	—	—	—	126000	—	<p>V postaji Bruk ob M. moči je dovoliti zakupniku, da porablja za čas trajanja pogodbe erariške pekarije proti plačilu letne najemščine 410 gld.</p> <p>Prezemniki za oddajanje kruha oziroma peke iz erariške moke mogo dobiti v Celji in na Ptuji erariške pekarije za dobo pogodbe v zakup proti plačilu letne najemščine in sicer: pekarijo v Celji proti letni najemščini 123 gld., in ono na Ptuji proti letni najemščini 114 gld. Najemnik je vrhu tega dolžan, da zavaruje te objekte proti nezgodi po ognju in da jih na lastne troške vzdržuje v dobrem stanju.</p> <p>Zakupnik za postajo Beljak-Jezernica more dobiti v porabo erariško pekarijo v skladiščini zgradbi in bivšo cerkev v Beljaku in sicer proti plačilu letne najemščine 170 gld., in tudi pekarska orodja za dobo trajanja pogodbe.</p>
9. oktobra 1893	Maribor Magdalensko predmestje, Bisengasse 16	Radgona Ptuj Celje Strass	—	—	—	—	238	2	55	79	86870	2121	
4. okt. 1893	Ljubljana	Ljubljana Toplice	—	—	—	—	—	53	105	37	—	2900	
6. oktobra 1893	Celovec	Celovec Št. Vid ob G. Beljak Trbiž Malborget Predil (zapor soteske) Jezernica (zapor doline pri Raiblu) Bovec (z zaporom Bovske doline) Wolfsberg	Št. Peter — Jezernica — — — — —	1. januarja 1894 31. decembra 1894	—	—	—	74	238	80	—	6046	
25. sept. 1893	Gorica via St. Chiara št. 1	Gradiška	—	—	—	—	20	—	—	—	7300	—	

Opazka: Razven poprej navedenih oskrbniških potrebščin in potrebščine za četna koncentrovanja v zakupni postaji z morebitno 25% večjo potrebščino mora zakupnik preskrbeti potrebščino za k vojaškim vajam poklicane dopustniške rezervnike in deželne brambovce po aktualnih pogodbenih cenah, dalje moko, sol, drva in pekavske potrebščine povodom vsakoletnih vaj vojaških pekav.

Potrebščina za prehode ima se ponuditi po točki IV. zvezka pogojev.

Gospodarji!

Kdor potrebuje

trpežno in lepo peč

bodisi za salon ali kmetško hišo, kakor tudi glinaste posode za štedilna ognjišča, sploh vse v to stroko spadajoče glinaste tvarine, poskusi naj v moji novo otvorjeni delavnici glinastih tvarin. — Delo najsolidnejše, tvarina najboljša, postrežba uzorna. (99-1)

Z velespoštovanjem

Josip Kraljič, pečar v Lukovici.

Ana Šuklje

začne (899-1)

s poukom v glasovirji

dné 16. septembra t. l.

Vegove ulice št. 8.

Konjak.

Konjak, kateri se pri nas prodaja, je navadno židovski, zdravju škodljiv izdelek. Kdor želi kupiti

res fin, iz čistega vina dobljeni konjak vpraša naj za naslov prodajalcev v upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Mala oznanila.

Pod Trancé št. 2.

Veliko zalogo

Klobukov

priporoča J. Soklič.

Gledatiške ulice št. 6.

J. Levec (64)

trgovina z deželnimi pridelki v Ljubljani, pri mesarskem mostu

Kupuje vsakovrstne rastline, semena, korenine, rože za zdravila, kakor Arnikove rože, Sentjanžve koreninice, bele kresnice, češminova zrnja, smrekovo seme, tršlikovo lubje, ržene rožičke in druge poljske pridelke. Seno za konje in govejo živino v večjih množinah. Trgovina z raki. Blago kupuje po najvišjih cenah.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval (66)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakeršna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

FRAN S. BARAGA

slikar (405) 1

na Emonski cesti št. 10

priporoča se p. n. občinstvu in visokocastiti duhovščini za slikanje cerkvâ, znamenj, novih stavb, sob, za barvanje hiš sgrafito, za firme in dekoracije po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah.

Jos. Stadler

stavbeni in galanterijski klepar in uradno potrjeni vodovodni instalatêr na Starem trgu št. 15

priporoča se za vsa v njegovo stroko spadajoča stavbinska dela v mestu in na deželi, kakor tudi za popravila. **Vodovodne naprave** vsake vrste prevzemlje ter z vso natančnostjo in poroštvom izvršuje. — Troškovniki pošiljajo se na zahtevanje zastoj. (67)

R. Ranzinger

spediter

na Dunajski cesti šte. 15

prevzema vsakovrstne izvršnje in dovoznje na c. kr. državni in c. kr. priv. južni železnici z zagotovitvijo točne in cene izvršbe. (65)

Ustanovljeno leta 1847.

J. J. NAGLAS

tovarna pohištva

v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvorec).

Zaloga jednostavnega in najfinejšega lesenega in oblaženega pohištva, zrcal, strgarskega in pozlatarskega blaga, pohištvene robe, zavés, odej, preprog, zastiral na valjcih, polknov (žaluzij). Otroški vozički, železna in vrtna oprava, nepregorne blagajnice. (69)

Restavracija „Pri Zvezdi“

cesarja Josipa trg.

Velik zračni vrt, stekleni salon in kegljišče.

Priznana izvrstne jedi in pijače in skupno obedovanje.

(70) F. Ferlinc, restavratêr.

F. BILINA & KASCH

Židovske ulice št. 1

priporočata svojo bogato zalogo vseh vrst rokovic, tako od usnja (lasten izdelek), kakor tudi od drugega blaga. **Kirurški obveze** (le lasten izdelek), jamčeno najboljšo vrste, z raznimi kirurškimi pripravami. Velika izbira **kravat, hlačnikov, krtač, glavnikov, mila in parfumov**. Vse po najnižjih cenah.

Josip Reich

Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4

priporoča čast. občinstvu dobro urejeno **kemično spiralicno**

v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke lepo očedijo. Preginjala vsprejmo se za pranje in čem v pobarvanje. V barvarji vsprejema se svilnato, bombažno in mešano blago. Barva se v najnovejših modah. (147)

ADOLF HAUPTMANN

tovarna

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

v lastni hiši

v Ljubljani, na Resljevi cesti št. 41.

Filijala: Slonove ulice št. 10—12.

Evgenij Betetto

tovarna za metlje

v Ljubljani, Florjanske ulice št. 3

priporoča čast. občinstvu in gg. trgovcem svojo veliko zalogo vsakovrstnih **metelj**

od najfinejših do najcenejših po najnižjih cenah. Ceniki so na razpolaganje zastoj in franko. (156)

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pokost. (146)

Glavni zastop Bartholi-Jevega originalnega karbolineja. Maščoba za konjska kopita in usnje.

SPRAJCAR IVAN

stavbeni in umetni ključar

Kolodvorske ulice št. 22

priporoča svoje (155)

valčasta zapirala za okna in vrata (Rollbalken)

lastni izdelki, prava jeklena plehovina, s tihim zaporom in trajnostjo. Popravila v tej stroki se vsprajemljejo ter izvršujejo natančno in po nizki ceni.

HENRIK KENDA

v Ljubljani.

Najbogatejša zaloga za šivilje.

(164)

J. MÜLLER (163)

fotografično - artistični zavod v Frančiškanskih ulicah št. 8

priporoča svoj atelier za vsa v fotografčno stroko spadajoča dela, kakor: portrete, krajepise, interieurs, reprodukcije, vsakovrstne podobe, pisave, načrte itd. Momentne fotografije za otroke, povečanja vsake vrste po najnovejših skušnjah. Vsprejemlja vsa v fotografčno stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

Odklikovan v Gradcu 1890, v Trstu, Gorici, Zagrebu 1891.

Fran Kaiser

puškar v Ljubljani

priporoča mnogovrstno zalogo orožja in raznih lovskih potrebščin — kakor tudi puške lastnega izdelka ter izvršuje vsakojaka popraviljanja točno in po najnižjih cenah. (406)

G. Tönnies

v Ljubljani.

Tovarna za stroje, železo in kovinolitnica.

Izdeluje kot posebno: vse vrste strojev za lesoreznic in žage. (144)

Prevzame cele naprave in oskrbuje parostroje in kotle po najboljši sestavi, slučajno turbine in vodna kolesa.

Uran & Večaj

Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriške ulice št. 3

priporočata p. n. čast. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih **pečij in glinastih snovij** kakor tudi **štedilnikov**

in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (149)

J. Hafner-jeva pivarna

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.

Zaloga Vrhniskega piva.

Priznana izvrstna restavracija z velikim dvorano za koncerte itd. in lepim vrtom. (152)

— Kegljšče je na razpolago. — Uhod je tudi iz Poljskih ulic.

Hôtel „Pri Slonu“

I. vrste

v sredi mesta in v bližini c. kr. poštnega in brzojavnega urada.

Sobe od 70 kr. naprej.

Restavracija in kavarna sta v hiši. **Železna in parna kopelj** urejena po Francovih kopelih po c. kr. vladnem svétniku g. prof. dr. pl. Valenti.

L. M. Ecker

stavbeni klepar, konc. vodovodni instalatêr

Ljubljana (142)

Dunajska cesta št. 7 in 14

priporoča svojo bogato zalogo kleparskega dela. Izdeluje vsa v njegov obrt spadajoča dela v mestu in na deželi. Izvrševatelj lesenih, cementnih in klejnih streh. Zaloga strašnega laka, lesnega cementa in kleja. Na pravitelj strelovodov po novi sistemi.

Čast mi je naznanjati, da sem prevzela po smrti mojega moža Frana Toni **kovaško obrt**

katero bodem nadaljevala, ter se priporočam za vsa v to stroko spadajoča dela po nizkih cenah, zlasti za nove podkove. Dobro delo in točna postrežba.

Z velespoštovanjem (154)

Ivanka Toni

v Kravji dolini št. 2.

Uniforme za c. kr. drž. uradnike, uradnike c. kr. drž. železnice, privat. železnice, kakor tudi za c. in in kr. vojsko izdeluje podpisane po najpovoljnejših cenah; tudi preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor **sablje, meče, klobuke za parado**, zlato obročke itd. **Civilne oprave** izdelujejo se po najnovejši faconi. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

F. Casermann (158)

krojač za civilne oprave in uniforme.

Vizitnice

in **Kuverte s firmo**

priporoča „Narodna Tiskarna“.

Pivovarna J. Auer-ja

Gledališke ulice.

Izvrstno pivo lastnega izdelka. Pristna dolenska, hrvatska in črna istrska vina. Priznana dobra jedila. Velik, zračni vrt s steklenim salonom in kegljiščem. Točna in ceno postrežba. (404) 1

J. Auer, pivovar.

Ivan Somnitz

(prej Fr. Pettauer)

urur c. kr. priv. južne železnice

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 18

priporoča svojo **veliko zalogo ur.**

Poprave se izvršujejo hitro in dobro. (63)

Podobe

umrlih urednikov „Slovenskega Naroda“ (Ant. Tomšič, Jos. Jurčić, Ivan Železnikar) dobivajo se na karton-papirji tiskano komad po 20 kr.

v „Narodni Tiskarni“, pri gospodu A. Zagorjan-u in pri drugih knjigo-tržcih.

Splošni pogoji.

1.) Pri teh javnih dobavnih obravnavah se bode oziralo samo na pismene ponudbe. Narejene morajo biti po priloženem formularji in imeti kolek za 50 kr. za polo. Zapečateni ponudbe imajo zgorej omenjene obravnavne dni vsaj do 10. ure dopoldne doiti pri dotičnih c. in kr. vojaških oskrbovalnih magacinih (točka XVII. zvezka pogojev), na poznejše ali v brzojavni obliki došle ponudbe se ne bode oziralo. Ko bi se v kaki ponudbi cenina postavka v številkah in pismenih ne ujemala, velja postavka v pismenih za pravi. Vsakej popravi v ponudbi pridejati ima ponudnik svoj podpis.

2.) Natančnejši pogoji se lahko pri korni intendanciji, potem pri političnih okrajnih oblastvih in deželnih gospodarskih društvih kornega področja, pri dotičnih c. in kr. preskrbovalnih magacinih ogledajo, kjer leže nalašč za to obravnavo zvezki pogojev z dné 1. septembra 1893 na ogled. Zvezki pogojev dobé se proti plačilu 4 kr. za tiskano polo pri vseh c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinih, na željo tudi po pošti.

3.) Vsak ponudnik, izvzemši podjetnike v pogodbeni zaveznosti stoječe, popolnem preverjene in obravnavni komisiji znane kot zmožne in zaupne, ima, ne oziraje se na njegovo kavcijo o zmožnosti in zadostnem premoženju za prevzete navedenega podjetja dobiti soliditetno in zmožnostno spričevalo in sicer, če ima protokolovano firmo, od trgovske in obrtne zbornice, sicer pa od pristojnega političnega oblastva prve instance, katero spričevalo ne sme biti nad 2 meseca staro in ima na prošnjo podjetnika pri trgovske in obrtne zbornici, oziroma političnem oblastvu vsaj v dan pred obravnavo doiti dotičnemu c. in kr. vojaškemu preskrbovalnemu magacinu. Posledice kake morebitne zamude zadevajo vsekako le podjetnika.

4.) Vsak ponudnik, ki nima pravice do oproščanja, mora zagotoviti svojo ponudbo s 5% varščino od vrednosti vse za oddajo določene množine. Varščina se ne sme pridejati ponudbi, temveč se mora s ponudbo v posebnem kuvertu tako odposlati, da varščino opravičenec lahko prevzame, ne da bi odprl zapečateni ponudbo. Varščini je pridejati tudi njena specifikacija, ravno tako se mora varščina v ponudbi specifikovati. Občine so ulaganja varščine in kavcije vsekako oproščene in se kakor tudi kmetijska društva in producenti posebno opozarjajo na razpisano zakupno preskrbovanje vojaških potrebščin. Ti imajo prednost pri jednacijih ponudbah pred drugimi podjetniki. Producenti morajo svojim ponudbam priložiti spričevala dotičnih gospodarskih korporacij v svojem okolišu, v kojih je potrjeno, da so zares producenti in da je vsa ponudena količina njihov proizvod, če niso ti podatki brezdvomno znani dotičnemu vojaškemu oskrbovalnemu magacinu. Producentom se more oproščanje ulaganja varščine in kavcije dovoliti le za predmete, katere sami proizvajajo; izjaviti pa morajo v ponudbah, da za spolnjenje prevzetih zavezanostij jamčijo s svojim premoženjem. Na ponudbe, v katerih se izgovarja ponižanje kavcije, ki se ima po predpisih uložiti, se ne bode oziralo.

V Gradci, dné 28. avgusta 1893.

5.) Skupne ponudbe, to je ponudbe, v katerih se izgovarja, da se prevzame oskrbovanje kakega predmeta le, če se hkratu dobi oddaja jednega ali več drugih predmetov ali oddaja predmetov za več postaj, dopuščajo se le: za predmeta kruh in krma v postajah, kjer se potrebuje krme le za deset konj. Pa tudi te skupne ponudbe smejo se staviti le za jedno postajo s konkurenčnimi kraji.

6.) Oddajati ima se predmete neposredno onim, kateri jih imajo pravico dobivati. Za prevažanje predmetov v konkurenčne kraje mora se v zmislu točke XVII. zvezka pogojev staviti posebno ponudbo, ker sicer bi se zmatralo, da je prevažanje obseženo že v ponujenih cenah. Pri jednacijih ponudbah za prevažanje ima ponudba onega, ki je dobil zakup, prednost.

7.) Posebno se še opozarja na premembe člena VII. in VIII. zvezka pogojev za oddajo, s katerima se določa držanje in plača za rezervno zalogo moke za pecivo in ovsa.

8.) Ponudniki se odreko, da ne zahtevajo, da bi se vojna uprava gledé izjave o vzprejetji ponudbe morala držati v § 862. občnega državljanškega zakonika, potem v članih 318 in 319 avstrijskega trgovskega zakona določenih obrokov, v katerih se je izjaviti, če se vzprejme ponudba.

9.) Oddaja kruha in ovsa ima se praviloma vršiti od 5 do 5 dnij. Če krajevne razmere in interes čete brez večjih stroškov za vojaški erar dopuščajo, morajo se razpisani dobavni obroki za oves raztegniti na 10 do 15 dnij.

10.) Kruh oddajati morajo načeloma peki. Kruh se ima izdelovati iz ržene moke v štručah po 2 porciji po 1400 gramov. V postaji Gradiška izdelovati je kruh od 1. junija do konca septembra 1894 iz mešanice iz $\frac{1}{2}$ pšenične in $\frac{1}{2}$ ržene moke, v vseh drugih mesecih pa iz $\frac{1}{3}$ pšenične in $\frac{2}{3}$ ržene moke, kateri je na vsak meterski stot zapečene moke pridejati še 140 g kumina. Poleg ponudbe za zakup kruha bodo se vzprejemale tudi ponudbe za izdelovanje kruha iz erarične moke po civilnih pekih in se morajo v poslednjem slučaju glasiti ponudbe za plačilo za peko od meterskega centa popečene moke vštévši sol, drva in svečavo.

11.) Cene za zakup staviti se imajo doštévši užitinno in druge davščine: od porcije kruha à 840 g in od porcije ovsa à 3360 g. Ob enem se tudi vzprejemajo ponudbe za ječmen in debeljačo, katera je eventuelno oddati do $\frac{1}{2}$ one količine, do katere sega potrebščina ovsa.

12.) Zakupniki so izključeni od olajšav železniškega vojaškega tarifa.

13.) Vojaška uprava pridržuje si pravico, da sme oddati kake morebitne razpoložive zaloge mej pogodbeno dōbo.

14.) Moštva vojaške oskrbovalne uprave ni moči dajati zakupniku v pomoč, dokler ne izide drugačna določba.

15.) Vsak ponudnik ima v svojej ponudbi izrecno izjaviti, da se podvrže določbam za to obravnavo pripravljenega zvezka pogojev z dné 1. septembra 1893. Ponudbe, ki obsegajo krajšo nego 14dnevno zavezanost, se odklonijo.

C. in kr. intendancija 3. voja.

Upravna komisija c. in kr. vojaškega preskrbovalnega magacina.

Ponudbeni formular.

50 kr.
kolek

Jaz podpisanez izjavljam s tem vsled razglasa št. 6793 Gradec z dné 28. avgusta 1893, da hočem oddajati zakupnim potom za zakupno postajo s konkurenčnimi kraji

porcijo kruha à 840 gr po reci:

„ ovsà à 3360 gr po kr. reci:

ječmena q po gld. reci:

debeljače q po gld. reci:

za čas od 1. januarja do konec decembra 1894, preskrbovanje prehodov po točkah zvezka pogojev preskrbovati in za ponudbo jamčiti s priloženo varščino gld. kr. obstoječo iz

Nadalje se zavezujem, če dobim zakup, vsaj v 14 dneh po uradni objavi dopolniti varščino v 10odstotno kavcijo in dajem vojaški upravi pravico, ko bi to opustil, da sama to dopolnitev izvede s pridrževanjem zakupnega zaslůžka.

V ostalem se podvržem razen pogojev naznanjenih v razglasu tudi pogojem, ki se nahajajo v zvezku pogojev z dné 1. septembra 1893, napravljenem za razpisano razpravo.

Kakor vidno iz priloženega odloka v se bode moje solidnostno in zmožnostno spričevalo neposredno odposlalo vojaškemu preskrbovalnemu magacinu.

I., dné 1893.

I. I. stanujoč v I.

Formular za kuvert ponudbe.

C. in kr.

vojaškemu preskrbovalnemu magacinu

v

Ponudba vsled razglasa št. 6793 za zakupno obravnavo z dne

I.

Otročji vozički

jako elegantni, fini in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modro, sivo in olivno po 6, 7, 8, 9, 10 gld. in višje po vsaki ceni do 30 gld. — Največja zaloga najlepših trikolesnih Štefanija-vozičkov za sedeti s streho in brez strehe po 7 gld. in višje. (327-27)

ANTON OBREZA

tapecirar, v Ljubljani, Šelenburgove ulice.

Priznana najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov!

F. Wisian

sedlar

v Ljubljani, Rimska cesta št. 11

priporoča svojo zalogo gotovih

„landauerjev“, koleselnov in na pol pokritih voz

in izdeluje vsa v njegovo stroko spadajoča dela po najlepšem slogu in nizki ceni. (753-6)

SCHUTZ-MARKE.

Kdor hoče uživati dobrot jedino prave — ne na pol sežgane in pokus imajoče

Kneipp-ove sladne kave

naj kupi le ono v rdečih štiriogelnatih zavojih bratov Ölz z varstvenima znamkama slika in ponev. — Če se primeša

Oelz-eva kava

ki je priznana najboljši in najizdatnejši primesek navadni kavi, dobi se zdrava, cenena in hranilna kavina pijača, ki daleko presega bobovo kavo, ki nima realne vrednosti.

Bratje Ölz, Bregenz,

od preč. g. župnika Kneipp-a jedino pooblaščená továrna za Kneipp-ovo sladno kavo v Avstro-Ogerski. (967-27)

Dobiva se v vseh boljših trgovinah s kolonijalnim blagom.

Edvard Battistella

spediter v Vidmu (Udine)

ima razne vrste finih

laških vin

po najnižji ceni.

Razpošilja le v originalnih sodih; na zahtevanje se pošlje tudi za poskušnjo. (859-3)

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz združenih pivovar

Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah. (162-30)

Zaloga piva

prve Graške delniške pivovarne

M. Zoppitsch

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v LJUBLJANI.

Na pismene polzvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

Feliks Toman

kamnoseški mojster v Ljubljani, Resljeva cesta št. 26

ima skladišče

izdelanih piramid

iz najlepšega, najtršega temnega stjenita in granita ter se priporoča za izdelovanje najmanjših nagrobnih kamenov, kakor tudi najfinejših umetniško izdelanih

nagrobnih spomenkov.

Prevzema vsa

(783-6)

stavbena in umetniška kamnoseška dela

katera se kot doslej po nizki ceni najfinejše izdelujejo. V zalogi ima in prodaja

robne kamene in kocke iz granita

za tlak trotoarjev in hišnih vhodov, narejene po predpisanih merah mestnega stavbenega urada, katera se po najnižji ceni dobivajo v vsaki množini.

J. ANDEL-a

ново izumljeni prekomorski prašek

— ugonablja prav sigurno: —

ždurke, molje, stenice, bolhe, žoharje, muhe, mravlje, prešilke, ptičje prašce, sploh vse žuželke.

Dobiva se pristen povsod tam, kjer se nahajajo Andelovi plakati.

Tovarna in razpošiljalnica

pri J. ANDEL-u, drogerija „pri črnem psu“, v Pragi,

(784-5)

Husova ulica št. 13.

Pristni prašek se dobiva v Ljubljani pri Albinu Šličar-Jl, Dunajska cesta št. 9.

! Razprodaja !

Zaradi preselitve, ki se vrši v kratkem, prodajam (889-2)

po znatno znižanih cenah

stenske ure in ure z nihalom.

Proseč mnogobrojnega poseta

z velespoštovanjem

FRAN ČUDEN, urar

Slonove ulice

pozneje

Glavni trg, nasproti mestni hiši.

Solidne, zložne, močne in čudovito cenene

stole

vsake vrste ponuja prva kranjska tvornica za upogneno pohištvo samo iz napojenega masivnega lesa

Josipa Verbič-a

v Bistri, pošta Borovnica. (845-23)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v jedne veličnosti po 60 Kr. zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Veliko priznanih pisem je na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(302) Meldling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, J. Brnabacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Mener; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wardo; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljšega tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapecirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10-15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapeciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po 8 gld. 90 soldov; z afrikom tapecirane in s cvilhom preoblečene po 15 gld. (714-85)

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu !

Vsak dan se prodaja: (4-25)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specializiranih, delikatesnih prodajalnicah in konditorijah.

(247) **FRAN CHRISTOPH** (16)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jedinstvenega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor obojate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorec lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH, IVANU LUCKMANN-U.** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Naznanilo.

Podpisane si usoja javiti velecenjenemu p. n. občinstvu, da je prevzel slovečo

restavracijo in kavarno v Postojini

pri g. Deklevi in da bode imel v zalogi pivo iz najstarejše, l. 1818. ustanovljene kranjske pivovarne v Mengišu v sodeh in steklenicah, katero oddaja gg. gostilničarjem tudi po nižani ceni. Točil bode pristna vipavska, dolenska, hrvaška in istrska vina ter stregel z izbornimi gorkimi in mrazimi jedili. Priporočajo se za mnogobrojni posét z veseloštopovanjem

(776-6) **Fran Remic.**

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah mnogo ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Členi banke „Slavije“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katere je doslej iznašala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.

Za škode izplačala je doslej banka „Slavija“ čez dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico.

Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje primere:

1. Miha Dolničar iz Št. Vida nad Ljubljano zavaroval se je dne 15. oktobra 1873 in je umrl dne 11. avgusta 1874. Uplačal je 30 gld. 60 kr.; dedič njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 1000 gld.
2. Josip Zanoškar, deželni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. aprila 1874. Do svoje smrti dne 22. februarja 1876 uplačal je 125 gld. 28 kr., banka „Slavija“ pa je dedičem njegovim izplačala 1000 gld.
3. Henrik grof Wurmband v Konjicah zavaroval se je dne 15. marca 1875 ter je do svoje smrti dne 15. marca 1877 uplačal 1188 gld.; dedič njegovi pa so od banke „Slavije“ prejeli 6000 gld.
4. Anton Ahčin, župnik v Begunjah, zavaroval se je dne 1. avgusta 1870. Po smrti njegovi dne 17. julija 1881 izplačala je banka „Slavija“ kapital 1000 gld., dasi je bilo uplačane zavarovalnine le 364 gld. 98 kr.
5. Janez Verbič, načelnik postaje na Rakeku, zavaroval se je dne 5. aprila 1878; umrl pa je dne 25. novembra 1883. V tej dobi uplačal je 174 gld. 96 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem njegovim 1000 gld.
6. Luka Šabec, trgovec in posestnik v Št. Petru na Notranjskem, zavaroval se je dne 30. januarja 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 17. junija 1884 uplačal je 215 gld. 52 kr. in banka „Slavija“ izplačala je rodbini njegovi ves zavarovani kapital.
7. Dr. Ivan Pitamic, odvetnik v Postojini, zavaroval se je dne 10. novembra 1882. Do svoje smrti dne 9. oktobra 1891 uplačal je 3159 gld.; banka „Slavija“ pa je dedičem njegovim izplačala 6000 gld.
8. Simon Matejčič, župnik v Starem Pazinu, zavaroval se je dne 10. januarja 1892 in je umrl že dne 25. februarja istega leta. Dasi je uplačal le 7 gld. 49 kr., izplačala je banka „Slavija“ njegovim dedičem 1000 gld.
9. Petar Bogović, župnik v Lunu na otoku Rabu, zavaroval se je dne 15. maja 1889 svojim trem nečakinjam, Milici, Brni in Andjeliji Miletičevim, po 500 gld. dote. Na to zavarovanje uplačal je do svoje smrti dne 28. februarja 1891 168 gld. 88 kr.; banka „Slavija“ pa bode vsakej imenovanih deklic, ko doživi 18. leto, izplačala 500 gld., tedaj vsem trem 1500 gld.
10. Josip Perko, učitelj v Šmihelu pri Zužemberku, zavaroval je svojemu sinčku Josipu 1000 gld. dote. Do svoje smrti uplačal je 25 gld. 53 kr.; banka „Slavija“ pa bode sinu njegovemu, ko doseže 20. leto svoje starosti, izplačala 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani v lastni hiši, Gospodske ulice št. 12.

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je

Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava

z ukusom bobove kave.

Ta kava ima zase nedoseženo prednost, da se zamore odreči kvarnemu uživanju nemešane ali z surrogati mešane bobove kave in da je moč privediti mnogo sladnejšo, poleg tega zdravejšo in težejšo kavo. — Neprekošena kot primesek k navadni bobovi kavi. (417-20)

Priporoča se zlasti za gospé, otroke in bolnike. Osebito se je čuvati slabih posnemovanj. Dobiva se povsod — 1/2 kile po 25 kr.

Prvo mesto

kjer se dobivajo brezhibna, ubrano se glaseča, najsolidneje izdelana

glasbila.

Ivan Gross, Inomost.

(Ustanovljeno l. 1832.)

Tirolske citre Prim (specijalitet) po gld. 8.—, 12.—, 16.— itd.
Tirolske koncertne ali elegijske citre (specijalitet) po gld. 12.—, 15.—, 18.— itd.
Tirolska lesena in slamnata glasbila po gld. 3-50, 4-50, 6.—, 10.—
Tirolske gitare (specijalitet) po gld. 3-60, 4-50, 5-50, 7.— itd.
Oocarine (pristo italijanske) po 60 kr., 70 kr., 90 kr. itd.
Ustne harmonike (Knittlinske s srebrnim glasom) po 50 kr., 70 kr. do gld. 6.—
Harmonike (najmočnejši usnjati mehovi) po gld. 3.—, 5-5, 10.—, 30.—
Trobila (le najboljše kakovosti) s srebrnimi obroči, najelegantneje opremljena itd. po tovarniških cenah. (777-8)

Za vsako glasbilo popolno jamstvo.

Bogato ilustrovani katalogi se pošljajo zastoj in poštine prosto. — Izvrtne šole za vsa glasbila. — Največja zaloga cerkvenih muzikalij.

Adresuje naj se: Johann Gross, Innsbruck.

Na cesarja Jožefa trgu.

Karla Gabriela

veliki svetovnoznani

panoptikum in anatomiški muzej.

Velikanska razstava

umetnin, ki se doslej tu še niso videle, in sicer ceroplastičnih (iz voska), slikarskih in kiparskih in iz tvorilne mehanike.

Najnovije, kar se je doslej podajalo v tem genreu.

Priznana največja in najbogatejša razstava te vrste, ki potuje po svetu.

Več kot 1000 števil.

Razstava je v nalašč za to zgrajeni, več kot 600 kvadratnih metrov obsežni lopi ter je čarobno razsvetljuje kakih 200 plinovih luči.

Odprta vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Panoptikum pristopen je za gospe, gospode in otroke, anatomični muzej pa le za odrasle osebe. (839-15)

Vsak torek in petek popoldne (izvzemni praznike) je ta anatomični oddelek zgolj za dame otvorjen.

Vstopnina: za panoptikum 20 kr., otroci plačajo 10 kr., za oba oddelka in za posebni kabinet 30 kr., vojaki do narednika plačajo 15 kr.

Ivana Fajdige

rudarsko in rudninsko podjetje

v Kamniku

pozivlja lastnike onih zemljišč, v katerih se nahajajo kakeršnega koli imena mineralne tvarine, bodisi postavno varstvo uživajoče kovine (ako so tudi ob jednem lastniki prostokopov), kakor tudi take, ki spadajo v nižjo vrsto kemično-tehnične uporabe, da se, ako se želijo tem potem gmotno koristiti, prištvijo na moj gori imenovani naslov. Uzorci pošiljajo se frankovano v množini po 2-5 kil. Da se prihrani nepotrebno dopisovanje, blagovoli se naj takoj kolikor možno natančne opise razmer, v katerih se nahajajo tvarine, prijavam priložiti.

Ivan Fajdiga.

(771-6)